

JERUSALEM

i profetiene

GERALD FLURRY

JERUSALEM i profetiene

AV GERALD FLURRY

Dette heftet er ikke til salgs.
Det er en gratis opplysningstjeneste
i offentlighetens interesse,
utgitt av Guds Filadelfiakirke.

© 2012 Philadelphia Church of God
Ettertrykk forbudt

Trykket i U.S.A.
Hvis ikke annet er nevnt, er
bibelsitatene fra Norsk Bibel A/S, 1988

Jerusalem betyr «fredens by,» og likevel har historien til denne byen blitt fylt av elver med blod! Det er ingen by som har lidd slik som Jerusalem. Den har nesten ikke opplevd fred. Men det er noen veldig gode nyheter. Gud etablerte Jerusalem til å bli en fredens by – og vil en dag forvise seg om at den blir det! Det er faktisk den byen som Guds Familie vil styre hele universet fra!

Innhold

<i>Kapittel 1</i>	
«Jerusalem, Jerusalem!»	1
<i>Kapittel 2</i>	
Israels dødelige «sår»	9
<i>Kapittel 3</i>	
Jerusalem: I ferd med å eksplodere	29
<i>Kapittel 4</i>	
Se til Nye Jerusalem	40

Kapittel 1

«Jerusalem, Jerusalem!»

JERUSALEM ER EN KRUTTØNNE, LADET MED ATOMPOTENSIAL! DET ER ingen by på Jorda som er så full av INTERNASJONAL SPENNING SOM JERUSALEM!

Denne gamle byen spiller ikke en sentral rolle bare i troen til tre viktige religioner—judaisme, islam og kristendom—den er et mektig nasjonalistisk symbol for både arabere og jøder.

I dag har israelerne og palestinerne kommet til et blodig dødpunkt over hvem som vil kontrollere Jerusalem. De har i årevis forsøkt å løse de mange ulikhetene sine gjennom forhandlinger og kompromiss. Men samtalene *bryter alltid sammen over Jerusalem!*

Dette er et umulig problem uten noen løsning som vil være akseptabel for alle parter. Som en analytiker uttrykker det: «En fred mellom arabere og jøder som ikke løser spørsmålet om Jerusalem, vil ikke bli fred. En fred som svekker jødene ved å returnere Vest Banken, Gaza og Golanhøydene under arabisk kontroll, men lar Jerusalem forbli en uløst feide, vil i virkeligheten gjøre krig mer og ikke mindre sannsynlig. ... Diplomaters tro om at alt kan løses ved forhandlinger, undervurderer følelsene som er involvert. Jerusalem er ikke-forhandlingsbar» (*Islamic Affairs Analyst*, 1. juni, 1993). Det betyr at det IKKE FINNES EN FREDELIG LØSNING.

Situasjonen i Jerusalem i dag er veldig ille, men Bibelen sier at den vil bli MYE VERRE før det blir bedre.

KRISTUS GRÅT OVER JERUSALEM

I løpet av den jordiske prestatjeteneten Sin, demonstrerte Jesus Kristus de sterke følelsene Sine for Jerusalem.

Kristus sa til de jødiske religiøse lederne som styrte byen: «Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere, som gir tiende av mynte og anis og karve, men lar ugjort det som veier tyngre i loven: Rettferd, barmhjertighet og troskap. Dette skulle gjøres, og det andre ikke forsømmes ... Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere, som bygger profetenes gravsteder og pryder minnesmerkene over de rettferdige og sier: Hadde vi levd i våre fedres dager, så hadde vi ikke vært medskyldige med dem i profetenes blod!» (Matteus 23:23, 29-30). Dette var religiøse folk som skrøt av at de ikke ville ha drept og spilt blodet til Guds profeter, slik forfedrene deres hadde gjort. LIKEVEL KOM DE TIL Å SPILLE ET VELDIG MER VERDIFULLT BLOD—DET TIL JESUS KRISTUS!

Dette er ikke bare et budskap til jødene. Det er et budskap til ALLE folk—*spesielt* til religiøse folk! «Slik vitner dere om dere selv at dere er barn av dem som slo profetene i hjel. Så fyll da opp deres fedres mål! Slanger! Ormeengel! Hvordan skal dere unnfly dommen til helvete?» (versene 31-33).

Om de ikke drepte profetene, så drev de dem ut av byen. KRISTUS KALTE DISSE KORRUPTTE RELIGIØSE LEDERNE SLANGER OG ORMEYNGEL! Deretter leverte Kristus noen forferdelige profetier: «Sannelig sier jeg dere: Alt dette skal komme over denne slekt! JERUSALEM, JERUSALEM! Du som slår i hjel profetene og steiner dem som er sendt til deg! Hvor ofte jeg ville samle dine barn, som en høne samler kyllingene sine under vingene. Men dere ville ikke» (versene 36-37). «JERUSALEM, JERUSALEM,» som dreper og steiner profetene. Gjennom alle tider har Kristus villet samlet Jerusalems barn (og hele menneskeheten) som en høne samler de små kyllingene sine, men de avslo. De ønsket ikke Gud i religionen sin—ELLER I LIVET SITT! Det er sant om alle religiøse og ikke-religiøse folk gjennom menneskenes historie.

Og for en pris Jerusalem (og hele menneskeheten) har betalt. Kristus sier ordet *ve* åtte ganger i dette kapitlet. Vi skal se at Jerusalems historie har vært fylt med *ve, ve, ve*. Og det verste VIL ENNÅ KOMME! Men så vil det beste, som til og med er større enn vi kan forestille oss.

«Se, huset deres skal bli liggende øde!» (vers 38). Faktisk alt vi trenger å gjøre er å se på Jerusalems fortid og nåtid, med dens historie om blodsutgytelse og ødeleggelse, for å innse at tingene aldri vil bli bedre før den forherligede Jesus Kristus griper inn. **DET HAR FLYTT ELVER MED BLOD I DEN BYEN!**

Lidelsene som har skjedd i Jerusalem, er et forbilde på det som vil skje med hele menneskeheten før Kristus' andre komme. Kristus ønsker at hele menneskeheten tar lærdom av det som har skjedd i Jerusalem. Denne lekse har ikke blitt lært til nå. Denne byen, så fylt med *ve og ødeleggelse*, vil snart lære en viktig lekse av Gud—på grunn av mye mer intense veer og ødeleggelser som ennå vil komme.

Israel, skulle mest av alle, bli inspirert til å søke Gud, nettopp på grunn av Jerusalems historie. Jødene ønsker å være religiøse, men på *sin måte*, ikke Guds måte. Gud har appellert til Israel om og om igjen, men de fortsetter å gjøre opprør. De nekter å sette et eksempel for verden. Nå har menneskeheten nådd det punktet hvor ethvert menneske er i ferd med å bli uttryddet, hvis ikke Kristus griper inn (Matteus 24:21).

Matteus 24, profetien på Oljeberget, som forutsier en global ødeleggelse som har karakter av en naturkatastrofe, følger etter Kristus' fordømmelse av Jerusalem i kapittel 23. Vi står nå overfor menneskenes utslettelse fordi Jerusalem og Israel (og verden) har **AVVIST KRISTUS!**

FAR OG SØNN

Hva er så spesielt med Jerusalem? Hvorfor er den så viktig for Gud?

Den spennende historien og profetien om Jerusalem begynte helt tilbake i 1 Mosebok. «En tid etter dette skjedde det at Gud satte Abraham på prøve. Han sa til ham: Abraham! Og han svarte: Ja, her er jeg. Da sa han: Ta nå din sønn, din eneste, ham som du har så kjær, Isak. Dra til Moria-landet og ofre ham der som brennoffer på et av fjellene, som jeg skal si deg» (1 Mosebok 22:1-2). Landet Moria har alltid blitt forbundet med Jerusalem. Det er der Abraham var i ferd med å ofre sønnen sin.

«Og Abraham rakte ut hånden og tok kniven for å ofre sin sønn» (vers 10). Men Gud stoppet ham. «Da ropte Herrens

engel til ham fra himmelen og sa: Abraham, Abraham!—og han svarte: Ja, her er jeg! Da sa han: Legg ikke hånd på gutten, og gjør ham ikke noe! For nå vet jeg at du frykter Gud, siden du ikke har spart din sønn, din eneste for meg» (versene 11-12). Isak var så godt som død i sin fars sinn.

Abraham og Isak var et *forbilde* på Gud Far og Jesus Kristus. Det er en viktig grunn til hvorfor denne begivenheten skjedde i området rundt Jerusalem. Senere ofret Gud Far Sin eneste unnfangede Sønn i Jerusalem. Guds egen Sønn ble ofret i Jerusalem. Så rik og inspirerende Jerusalems historie er!

Men som vi vil se senere, vil den rikeste delen av den historien må ennå bli oppfylt.

GUD VELGER JERUSALEM

Legg merke til denne bemerkelsesverdige uttalelsen som Gud kom med: «Jeg vil likevel ikke rive hele riket fra ham. Æn stamme vil jeg gi din sønn for min tjener Davids skyld og for Jerusalems skyld, som JEG HAR UTVALGT» (1 Kongebok 11:13). GUD SELV VALGTE JERUSALEM. HAN VALGTE IKKE PARIS ELLER LONDON ELLER NEW YORK—HAN VALGTE JERUSALEM.

Tenk deg: Dette er en by som Gud har valgt! Den vil komme til å blende denne verden med en guddommelig stråleglans! Snart vil hele verden se til denne byen for ledelse. Gud kaller nå ut *åndelige* Israel, Kirken Sin, til å ha hovedkvarteret sitt i Jerusalem og styre verden. Hvis du er en av disse utkalte, tilbyr Han deg det største ansvaret som noensinne har blitt gitt til noe menneske.

Det er sterkt bevis på at Melkisedek grunnla Jerusalem. «Og Melkisedek, *kongen i Salem*, kom ut med brød og vin. Han var prest for Den Høyeste Gud» (1 Mosebok 14:18). Melkisedek var konge i Salem, som sannsynligvis ble kjent som «*Jeru-salem*.» «Denne Melkisedek var konge i Salem og prest for den høyeste Gud. Det var han som gikk Abraham i møte og velsignet ham da han vendte tilbake etter seieren over kongene. Det er han som Abraham gav tiende av alt. Han er—når en utlegger navnet—for det første rettferdighets konge. Dernest er han også Salems konge, det vil si: freds konge» (Hebreerne 7:1-2).

Salem betyr «fred.» *Jerusalem* betyr «fredens by.» Hvis du forstår historien til Jerusalem, kunne dette sammenlignes

med en syk spøk! Denne byens historie har vært fylt av elver med blod. Ikke noen by på Jorda har hatt mer blodsutgytelse! Ikke noen by har lidd slik som Jerusalem. Den har nesten ikke opplevd fred! Det er fordi menneskene har styrt Jerusalem uten Gud.

DENNE BYEN SOM ER GJENNOMVÆTET MED BLOD, VIL LIKEVEL BLI EN FREDENS BY!

Ikke noen annen by har hatt slik en utrolig begynnelse. Den ble valgt av Gud og uten tvil grunnlagt av Melkisedek— det store Vesenet som ble til Jesus Kristus (Hebreerne 7:3). Hvem kunne være uten far, uten mor, og verken ha livets begynnelse eller slutt? Det kunne bare være den Gud som ble til Jesus Kristus. Det er bare Gud som kan beskrives på denne måten. Og det er ikke noe menneske som noensinne har sett Gud Faren.

Gud valgte Jerusalem helt fra begynnelsen. Gud grunnla denne byen i fred. Den ble grunnlagt til å være en fredens by for alltid! Du kan være sikker på at Gud vil fullføre planen Sin. Hvis du forstår Guds mål, vil du forstå at BETYDNINGEN AV NAVNET TIL DENNE BYEN, INNEHOLDER EN PROFETI OM DENS STORSLÅTTE FRAMTID!

Gud har vendt ryggen Sin til Jerusalem på grunn av dens syndige folk. Men det problemet vil bli korrigert i nær framtid.

I Josvas tid ble Jerusalem kalt *Jebus* (Josva 18:28; Dommerne 19:10). Jebusittene bodde der. De var kanaaneer, som stammet fra Kam gjennom Kanaan. Gud lofte å drive ut jebusittene hvis Israel ville bli soldatene Hans (2 Mosebok 33:1-3; 34:11-15).

David var den som endelig reddet Jerusalem fra jebusittene (2 Samuel 5:1-6). Denne byen var en slik borg at det syntes som om blinde og lamme kunne forsvare den. Men David stolte på Gud og seiret.

«Men David inntok allikevel Sions borg, det er Davids stad. Den dagen sa David: Hver den som slår jebusittene, la ham bruke vannledningen og nå de lamme og blinde som David hater. Av dette kommer ordet: En blind og en lam skal ikke komme inn i huset. David tok sin bolig i borgen og kalte den Davids stad. Og David bygde rundt fra Millo og innover. David ble større og større, og Herren, hærskares Gud, var med ham» (2 Samuel 5:7-10). Jerusalem ble kalt «Davids stad.» Men det ville snart bli endret.

GUD FORKASTER JERUSALEM

Juda vendte seg bort fra Gud. Jeremia ble sendt til Jerusalem for å advare den. «Så sa Herren til meg: Gå og still deg i folkets port, som Judas konger går inn og ut igjennom, og i alle Jerusalems porter» (Jeremia 17:19). Jeremia ble bedt om å stille seg i Jerusalems porter—der kongene og herskerne ville komme inn—og å advare dem. De forbrøt seg mot Guds Sabbatsdag.

Gud sender *alltid* en budbringer for å advare de syndende folkene Sine og Israel. Budskapet må bli forkynt der hvor folk kan høre det. «Og du skal si til dem: Hør Herrens ord, Judas konger og hele Juda og alle Jerusalems innbyggere, dere som går inn gjennom disse portene! Så sier Herren: Ta dere i vare så sant dere har livet kjært! Bær ikke noen byrde og før ikke noen byrde inn gjennom Jerusalems porter på sabbatsdagen! Dere skal ikke bære noen byrde ut av deres hus og ikke gjøre noe arbeid på sabbatsdagen. Men dere skal holde sabbatsdagen hellig, som jeg befalte deres fedre. Men de hørte ikke og vendte ikke øret til. De gjorde nakken stiv, så de ikke hørte og ikke tok imot tukt» (versene 20-23). De ble befalt å hellige Guds Sabbat—holde den hellig. Hvis vi holder Sabbaten hellig, forbereder den oss for en hellig uke og et nært forhold til Gud. Israel ble straffet gjentatte ganger for å bryte dette budet og vende seg bort fra Gud.

Jerusalem ble ødelagt på grunn av Sabbatsbrudd. Den har blitt trampet ned hele tida siden—i mer enn 2000 år! Det er en grunn for hver effekt. Jerusalem er en by med store problemer i dag. Hvorfor? På grunn av synd.

Nebukadnesar fikk Jerusalem til å se ut som en søppelfylling. «Men for deres skyld skal Sion pløyes som en åker, og Jerusalem skal bli til ruinhauger, og tempelberget til skogkledde åser» (Mika 3:12). Etter at Jerusalem ble ødelagt i 585 f. Kr., så den ut som hauger med søppel.

Sion er et forbilde på Kirken i dag. Jerusalem er et forbilde på hele Israel. Dette er historie og profeti. Guds lunkne, laodikeiske Kirke vil «pløyes som en åker» i denne endetiden! (Les om laodikeerne i Åpenbaringen 3:14-21; skriv etter den gratis boka vår *Malakias' Budskap* for en grundig forklaring på tragedien som har skjedd i Guds Kirke, i denne endetiden.) Guds

eget folk vil bli revet i stykker på grunn av syndene sine. Hva er de skyldige i? «Dere som bygger Sion med blod og Jerusalem med urett! Hennes høvdinge dømmer for gaver, hennes prester lærer for betaling, og hennes profeter spår for penger, og enda stoler de på Herren og sier: Er ikke Herren midt iblant oss? Det kommer ingen ulykke over oss» (Mika 3:10-11). I oldtida lærte prestene og profetene for lønn. Men dette er hovedsakelig en profeti for i dag. Åndelige Jerusalem, eller Guds laddikeiske Kirke, har prester og profeter som lærer for lønn. De stoler på mennesker for midler til livets opphold, ikke Gud.

Imidlertid er det ikke alle Guds prester som stoler på mennesker. «Men jeg, jeg er full av kraft ved Herrens Ånd og full av rett og styrke til å vitne for Jakob om hans overtredelse og for Israel om hans synd» (vers 8). Vi har fått i oppdrag å *kunngjøre* syndene deres. Det er hva Guds trofaste folk vil gjøre. Gud profeterte om et slikt arbeid.

Nebukadnesar forlot Jerusalem som en pløyd åker og med hauger av søppel. Josefus var et øyevitne til at romerne ødela denne byen i 70 e. Kr. Han sa at hvis en person kom på det stedet, ville de aldri kunne forestille seg at det en gang hadde vært en by der!

Jerusalem ble gjenoppbygd, og deretter gjorde jødene opprør igjen i 132-135 e. Kr. Roma var så rasende at de ødela hver eneste bygning som hadde blitt konstruert siden år 70 e. Kr. Nedtegnelsene erklærer at, nok en gang, ble Jerusalem som en pløyd åker! Det var ingen jøder som fikk tillatelse til å komme nærmere Jerusalem enn 20 miles.

I løpet av de religiøse korstogene, fløt det igjen elver med blod i «fredens by». Kristus sa at Jerusalem ble etterlatt øde. Han sa **VE, VE, VE OG VE TIL JERUSALEM!** Har Jerusalem blitt øde og fylt med veer? Ja. Og **DEN VERSTE VEEN SÅ LANGT VIL ENNÅ KOMME!**

«Se, jeg gjør Jerusalem til en tumleskål for alle folkeslagene rundt omkring. Når Jerusalem blir kringsatt, skal det også gå utover Juda» (Sakarias 12:2). Alle nasjonene som har styrt Jerusalem, har hatt alvorlige problemer. Dette er riktig opp til nåtida.

«Det skal skje på den dag at jeg vil gjøre Jerusalem til en løftestein for alle folkene. Alle som løfter på den, skal såre seg selv. Ja, alle jordens hedningefolk skal samle seg mot det»

(vers 3). Gud sa at Jerusalem problemet ville bli et mareritt for fredsmeklere og diplomater som ble innviklet i det, for ikke å nevne folket som kalte det for hjemmet sitt. Og likevel synes det som om ALLE NASJONER ønsker seg Jerusalem.

Ingen by har lidd slik som Jerusalem. Som vi vil se i de følgende kapitlene, er den for øyeblikket tynget av uløselige problemer. Likevel, til slutt, er det veldig gode nyheter. Gud etablerte Jerusalem til å være en fredens by—og en dag vil Han forvise Seg om at den endelig blir det! Det er faktisk fra den byen som Guds Familie vil styre hele universet!

Kapittel 2

Israels dødelige «sår»

INNBYGGEREN I JERUSALEM STIRRER UT PÅ NASJONEN SIN GJENNOM vinduet sitt, med en tåre i øyet og en klump i maven. Han vet at Israel er i trøbbel.

Det er sant at for hele dens eksistens på bare seks tiår, har landet eksistert uten fred. Men mens denne jødiske innbyggeren ser på palestinske ungdommer og israelske soldater som sloss i gatene, mens mangespråklige rop og skudd fra geværild fyller ørene hans, vet han at situasjonen i dag er verre enn den noen gang har vært. Han frykter at Israel er forandret for alltid.

ISRAELS FØDSEL

La oss se tilbake på Israels senere historie.

Da annen verdenskrig endte, var det mange jødiske flyktninger uten et sted de kunne kalle hjem. Det meste av verden fattet sympati for disse jødene.

Etter en bitter strid i De forente nasjoner, ble landet Israel erklært en nasjon. I 1948, da Israel (bibelske Juda—navnet jøde er bare en forkortet versjon av Juda) ble erklært en nasjon, angrep araberne øyeblikkelig.

Jødene hadde ingen virkelig hær. De tapte krigen etter tre uker. Da forlangte, merkelig nok, araberne en midlertidig våpenhvile. Dette er akkurat det Israel trengte for gjenopprusting og for å trene dets utslitte tropper—mange av dem sivile som bar våpen.

Kort tid etter begynte araberne å sloss igjen. Denne gangen var jødene godt forberedt og vant snart krigen.

Det var et MIRAKEL fra Gud. Mange av jødene erkjente dette. De opplevde mange mirakler i de følgende åra.

Det var profetert at jødene ville ha en nasjon i denne endetiden. Så det måtte skje!

Jødene var målbevisste krigere. Dette var den første suverene nasjonen deres på 2000 år. Bare døden kunne få dem til å overgi dette nye og eneste hjemlandet deres.

VILJE TIL Å KJEMPE

Det fortsatte å være mange problemer mellom jødene og araberne. I 1967 ble problemene så intense at hele verden trodde at araberne ville angripe Israel igjen.

Sovjetunionen anmodet Egypt sterkt om å angripe. Egyptiske tropper strømmet inn i Sinai og beordret FN styrkene ut. Krig syntes å være nær forestående.

Egypt, Jordan og Syria var allierte til å begynne en krig. Så Israel følte seg tvunget til å slå til først. Jødiske krigsfly fløy inn i Egypt og ødela 300 egyptiske kampfly på tre timer. Jødene erobret deretter hele Sinai, Suez kanalen, Øst Jerusalem, Vest banken og Golanhøyden på bare seks dager.

Igen var det en rekke MIRAKLER fra Gud som reddet den jødiske nasjonen.

Turister begynte å strømme inn i Israel. Staten ble velstående og selvgod. Jødene ble lullet inn i en falsk form for trygghet.

På slutten av 1973, ignorerte det jødiske militære alvorlige etterretningsrapporter om at araberne igjen ville angripe. Angrepet skjedde den 6te oktober—på den jødiske helligdagen Yom Kippur.

Jødene vant krigen på tre uker, ved mye hjelp fra amerikanerne. Egypt var slått, men ikke ydmyket. Enda en gang hadde bibelske Juda blitt MIRAKULØST reddet.

Men like etter var det noe som forandret seg dramatisk, i Israel.

Menachem Begin ble valgt som statsminister i 1977. President Carter overtalte ham til å gi Sinai tilbake til Egypt på slutten av 1970 åra.

Dette var begynnelsen på den israelske-arabiske fredsprosessen. Jødene ga opp land for et stykke papir.

SINAI FJELLET

Da jødene ga Sinai tilbake til Egypt, inkluderte det sannsynligvis Sinaifjellet, der Gud ga De ti bud til Moses. DETTE BRENNENDE FJELLSKUET BRAKTE NASJONEN ISRAEL TIL VERDEN! Området Sinai var der hvor Israels barn vandret rundt i 40 år mens de gjorde opprør mot Guds lov.

Igen, det bibelske navnet til dagens nasjon som blir kalt Israel, er *Juda*. Men dagens etterkommere av oldtidens israelitter inkluderer mange andre nasjoner—først og fremst U.S. (bibelske *Manasse*) og Britannia (bibelske *Efraim*). Med andre ord, bibelske *Juda* er bare en liten del av Israel i dag. Amerikanske og britiske folk er også Israel. Profetiene om endetids-Israel, er hovedsakelig fokusert på disse tre nasjonene. (For bevis, skriv etter den gratis boka vår *De forente stater og Storbritannia i profetiene*.)

Både De forente stater og Britannia hjalp til med å presse *Juda* til å gi Sinai tilbake til Egypt, selv om også forfedrene våre var en del av Israel da Guds lov ble gitt på Sinaifjellet.

Profeti sier at disse tre nasjonene, Israel, U.S. og Britannia, vil bli beseiret samtidig like før Kristus vender tilbake (Hosea 5:5). Den jødiske nasjonen måtte bli etablert av Gud for at denne profetien kunne bli oppfylt. Det måtte utrettes et mirakel av Gud.

Hvorfor har disse tre nasjonene slik alvorlig motgang i dag?
Å GI SINAI TILBAKE TIL EGYPT ER KJERNEN I PROBLEMENE DERES!

Hvis Gud ville gi Sinai til meg, ville jeg aldri gi det tilbake med mindre Gud befalte det—noe som jeg er helt sikker på at Han aldri ville gjøre. Ikke en gang hele verden kunne påvirke meg, eller tvinge meg, til å gjøre det.

Disse tre nasjonene ser til verden for fred og ikke til den store Gud fra Sinaifjellet. HISTORIEN DERES MED GUD ER PRAKTISK TALT MENINGSLØS!

Det er ingen annen nasjon på Jorda som noen gang har blitt utvalgt som Guds folk—valgt *ikke* som et favorittfolk, men for å lede verden til Gud. Israel har sviktet Gud jammerlig—i oldtida og i dag. Snart vil Gud straffe nasjoner som aldri

før. Folkene i bibelske Israel snakker mye om Gud, men de tror ikke på Ham eller adlyder Ham. Det er det virkelige opphavet til alle problemene våre i dag. Israels nasjoner vil falle på grunn av den troløsheten.

DEN JØDISKE NASJONEN BLE TIL OG OPPRETTET AV GUDDOMMELIGE MIRAKLER. MEN DEN AVVISER FREMDELES Å STOLE PÅ GUD!

I dag, til tross for den kjensgjerningen at jødene ga Sinai tilbake til Egypt—en uforlignelig gave—er Egypt raskt blitt en av Israels mest fiendtlige naboer. Det skulle gi oss en ide om hvordan det å gi bort land, ikke kjøper fred.

Ikke desto mindre, Israel har gitt seg i kast med den samme mentaliteten med svakhet og tillit til mennesker i dets forhandlinger med palestinerne som bor i Israel. Jødene fortsetter å gi bort land mot tomme løfter om fred. Det begynte i 1993 på plenen til Det hvite hus, med et håndtrykk mellom den avdøde israelske statsministeren Yitzhak Rabin og den avdøde palestinske lederen Yasser Arafat. Der overga Israel biter av det hardt-vunnet, strategisk viktige landet i *håp* om at araberne simpelthen kunne bli *forhandlet* til å gi opp målet sitt om å utsette Israel.

Jødene har også gitt Gaza, Jeriko, Betlehem og andre områder av Vest Banken tilbake til palestinerne. Det ser ut som om verden har glemt at disse områdene ble *vunnet i en krig* der araberne prøvde å utsette jødene. Denne land-for-fred prosessen er nesten uhørt om i historien, unntatt kanskje det som skjedde i Sør Afrika.

Gud ga Betlehem—Kristus' fødested—til jødene. Gjennom denne «freds» prosessen ga de det til palestinerne. Jødene fornektet og korsfestet Kristus for nesten 2000 år siden. De fornekter Ham fortsatt i dag. Men det gjør også de fleste menneskene som bekjenner seg som kristne.

Jødene har også gitt tilbake mange andre bibelske steder til araberne. Amerika og Britannia har lagt sterkt press på dem for at de skal gjøre det. Vi mislykkes i å innse at slik en mangel på tro, var grunnen til at hvorfor alle de voksne i oldtidens Israel måtte dø i ørkenen i Sinai.

Gjennom denne fryktelig feilbenevnte «freds» prosessen—som involverer å gi opp land uten å se noe vesentlig minking av voldsomheter—har palestinske ledere konsekvent fortalt politikere og media at de ønsker fredelig sameksistens med

Israel, mens de samtidig lover Israels tilintetgjørelse til sitt eget folk.

Nå, etter år med gambling med sin egen jord, befinner Israel seg tappet for eiendom og vilje, undergravd og blodig av en politikk som har gitt, for alle å se, den skjebnesvangre trett-heten til denne ørlille nasjonen publisitet.

JUDAS SÅR

I Philadelphia Church of God's budskap i dag, må vi fortelle Juda, Amerika og Britannia om den virkelige årsaken til de alvorlige problemene deres.

Hoseas bok ble skrevet som en profeti for endetiden. Igjen, den nasjonen som blir kalt Israel i dag, er i virkeligheten bibelske *Juda*. Det er noen spesifikke profetier om Juda i denne boka. «Da Efra'im så sin sykdom og Juda sitt sår, da gikk Efra'im til Assur og sendte bud til kong *Jareb*. Men han skal ikke kunne helbrede dere, og deres sår skal ikke bli lagt» (Hosea 5:13). Når en studerer dette verset i det originale hebraiske, åpenbarer det at både Efraim (Britannia) og Juda (kalt «Israel» i dag) går til Assyria (eller Tyskland—for å bevise det fakta, skriv etter det gratis heftet vårt *Tyskland og Det hellige Romerriket*).

Hvorfor går jødene til Tyskland, og hva er Judas SÅR? Ordet *sår* er nummer 4205 i *Strongs Concordance*. Det betyr «i betydningen å forbinde: en binding, dvs. *hjelpemiddel*.» *Gesenius' Lexicon* definerer det på denne måten: «Presse sammen, forbinde et sår; her brukt i overført betydning om et *hjelpemiddel* som anvendes på sårene til staten.» Med andre ord, HJELPEMIDLET ER SÅRET!

Et annet ord for *sår* [KJV] blir også nevnt i Obadja 1:7: «Dine forbundsfeller driver deg like til grensen, de du hadde fred med, sviker deg og får overhånd over deg. De menn som eter ditt brød, setter snare [KJV] for deg.—Det er ingen forstand hos ham.» Dette såret er nummer 4204 i *Strong's*. *Gesenius* definerer det som «løgnaktighet; følgelig, bedrageri, lumsk behandling ... nett, eller snare.» Rotordet er det samme ordet som blir brukt i Hosea 5:13. I OBADJA BLIR SÅRET SATT DIREKTE I FORBINDELSE MED Å BLI BEDRATT GJENNOM EN FREDSPAKT!

STOLE PÅ FIENDENE SINE

Er *fredspakten* med araberne såret som Gud viser til i Hosea 5:13? Det ville ikke ha vært noen fredspakt hvis Juda hadde stolt på Gud i stedet for på mennesker.

Ordet *sår* viser nødvendigvis ikke til en voldelig handling, men det vil uten tvil føre til voldsomheter.

«Og jeg er som en møll for Efra'im og som råttighet for Judas hus» (Hosea 5:12). Ordet *råttighet* skulle leses *mark*. *Anchor Bible Commentary* sier at ordet vanligvis beskriver råttighet i tre eller bein (Habakkuk 3:16; Proverbs 12:4; 14:30; Job 13:28; Jesaja 40:20). Dette såret trenger inn i beina som kreft.

Marken er «som larver som oversvømmer åpne sår, og deretter begynner å fortære kjøttet.» Dette er en sykdom som fører til død. Den eneste helbredelsen er Gud.

Ordet *sår* i vers 13 betyr *bandasje*. Det er som om en bandasje blir håpløst brukt på et åpent rennende sår. Fra begynnelsen av fredsprosessen har jødene sett til mennesker, *ofte fiendene sine*, for hjelp—ikke til Gud. Det er det usynlige såret.

Så liten tillit til Gud—så mye tillit til fiendene sine!

Det virkelige såret er åndelig—en manglende tro på Gud. Jødene fortsetter med å prøve å helbrede seg selv ved å inngå fredspakter. De var sterke da de stolte på Gud. Til og med senere historie viser den tilliten. Bare for noen få år siden var de en skrekk for araberne. Nå er araberne en skrekk for jødene. En fullstendig ombytting på slik en kort tid! Hvorfor?

Israelerne vil endelig se at fredspakten deres med araberne har mislykkedes. Jødene ser i virkeligheten bare *effekten* av såret sitt. De ser ikke *grunnen*. Det er grunnen til at de vender seg til Tyskland for en annen fredspakt! Denne gangen setter de sin tillit til en til og med større fiende! Enda en gang mislykkes de i å stole på Gud. Det vil føre til den største katastrofen i jødene lange lidelseshistorie.

De har ennå ikke lært lekse si. Gud vil lære dem ettertrykkelig om hva såret deres er, og hva den virkelige løsningen er.

I dag ser jødene bare såret sitt menneskelig. Men selv den forståelsen kommer smertefullt sakte. Før dette er over vil de se såret sitt åndelig—gjennom Guds øyne. Så vil såret deres bli helbredet, og de vil ha fred for alltid.

Men før det skjer, må de lære den frykteligste lekse i sitt nasjonale liv!

DØDELIG SELVBEDRAG

Israelerne prøver å forhandle fred med palestinerne. Mange av Hamas terroristene er palestinere. Det palestinske folket er faktisk de nærmeste vennene deres. Israelerne har overgitt kontrollen over Gaza og områdene i Vest Banken til palestinerne. Terroristene opererer ofte fra disse palestinsk-kontrollerte områdene. Det betyr at israelerne ikke lenger kan erklære krig mot basene for terrorist operasjonene.

I 2005, evakuerte Israel 9000 jødiske beboere fra Gazastripen og overga dette området fullstendig til palestinerne. Med alle de israelske militærinstallasjonene demontert og troppene borte, grep terroristene muligheten til å oversvømme området fra det tilgrensede Egypt—og å bringe med seg våpnene sine. De begynte øyeblikkelig å bruke Stripen som en utskyttingsgrunn for rakett angrepene sine, noe som har fortsatt i et vedholdende tempo hele tida siden. På sommeren 2007, iscenesatte den radikale terroristgruppa Hamas et voldelig kupp og tok over hele Gaza; dette ga denne terrorist stedfortrederen til Iran et fotfeste rett på Israels trappestein. Dette er det farlige resultatet av Israels politikk med å prøve å forsone seg med palestinerne ved å gi dem ting.

Israels statsminister Benjamin Netanyahu sa en gang: «Jeg tror at det sentrale problemet til terrorismen som vi ser i dag, er at vi har skapt en situasjon der vi er avhengig av ... de palestinske myndighetene til å være underleverandører med å bekjempe terrorisme.»

Jødene er DYPT SPLITTET over fredsavtalen. Dette gjør et hvilket som helst demokrati ekstremt sårbart. Det paralyserer prosessen med å ta beslutninger, og det er nødvendig å ta tøffe beslutninger!

Hvorfor er denne fredsprosessen et sår? *Intelligence Digest* skrev 27. september, 1996: «Det var alltid to fundamentale problemer med Madrid FREDSPROSESSEN. Det første var at hvis den lykkes, ville den gjøre Israel fysisk sårbar uten å ha fjernet alle grunnene til krig mellom den jødiske staten og dens arabiske naboer—og slik GJØRE KRIG MER OG IKKE MINDRE SANNSYNLIG.

«På den andre siden, hvis den mislykkes ville den ha økt palestinske forventninger bare for å rive dem ned senere, og slik gjort den generelle atmosfæren i Midt Østen verre og ikke bedre» (mine uthevninger gjennom hele).

Den vurderingen har gjentatte ganger vist seg å være sann. Enhver «suksess» i denne prosessen har svekket Israel, og enhver «fiasko» har endt i en eksplosjon med uroligheter!

Hvis fredsprosessen gjør voldsomheter og krig «mer og ikke mindre sannsynlig,» da er den et sår for Israel. Det betyr at ved å stole på mennesker i stedet for Gud, er Israel en taper enten den ene eller andre veien!

En annen utgave av *Intelligence Digest*, 4. oktober, 1996, sa dette: «Begge prospektene er rystende: men de er et uunn-gåelig resultat av det VESENTLIGSTE SELVBEDRAGET som under-bygger fredsprosessen i Midt Østen, nemlig at ALLE PROBLEMER KAN LØSES VED FORHANDLINGER.»

DET DØDELIGE SELVBEDRAGET at «alle problemer kan løses ved forhandlinger» vil lede Israel og U.S. til katastrofe!

En slik filosofi ødelegger nasjoner. INGEN STOR NASJON HAR NOENSINNE BLITT BYGD ELLER OPPRETTHOLDT VED EN SLIK TRO! Enhver god historiebok skulle lære oss det. Bibelprofeti gjør det for visst. DET ER EN FILOSOFI SOM ER BASERT PÅ SVAKHET. En mektig nasjon som resonerer ut fra en slik svakhet, vil suse rett ned i katastrofe!

JØDENE HAR SKAPT SITT EGET SÅR gjennom *svakhet* og en *man-glende tro på Gud!* På grunn av landet som de allerede har gitt palestinerne, kan jødene ikke engang lenger jage fiendene sine. Og du ville tro at palestinerne ville være takknemlige mot jødene for det landet som de allerede har blitt gitt. I stedet bruker de denne gaven til å intensivere hatet sitt!

Litt psykologi burde overbevise en hver oppriktig person om at en fredspakt aldri vil fungere! Men jødene klynger seg fast til illusjonen sin på grunn av svakhet.

Jødene er redde for å være harde til og med i de arabiske områdene som de kontrollerer. De ønsker ikke at «freds» prosessen skal bryte sammen. MEN DET DE FLESTE AV DEM IKKE VET ER AT FREDSPROSESSEN ER ET DØDELIG SELVBEDRAG! Den er et sår som vil føre til død. Den er lik uhelbredelig kreft!

I mange år var Yasser Arafat den fremste arabiske lederen i fredsprosessen. Før fredsforhandlingene var han den ledende terroristen i Midt Østen! Det er ikke et godt fundament for fred.

Hvorfor skulle israelerne stole på at den størst terroristen i Midt Østen ville beskytte dem mot terrorisme? De har mer enn nok makt til å beskytte seg selv. Men de mangler viljen til å bruke den! Det er fordi Gud har brutt ned denne viljen— og det inkluderer Amerikas og Britannias. Og her er grunnen.

MOSES LOV

Vi trenger å lese en endetidsprofeti som er spesielt rettet mot Amerika, Britannia og Israel, om sikkerheten deres. «Og vi hørte ikke på Herren vår Guds røst og fulgte ikke hans lover, som han satte fram for oss ved sine tjenere profetene. Hele Israel har overtrådt din lov, er veket bort fra deg og hørte ikke på din røst. Derfor ble den forbannelsen han hadde sverget å sende øst utover oss, den som står skrevet i *Moses*, Guds tjeners lov. For vi hadde syndet mot ham. Han har stadfestet det ord han har talt mot oss og mot våre dommere som dømte oss. Han førte over oss en ulykke så stor at **DET IKKE UNDER HELE HIMMELEN ER HENDT NOE SLIKT SOM DET SOM ER SKJEDD I JERUSALEM**» (Daniel 9:10-12). **ULYKKE VIL KOMME OVER JERUSALEM (OG ISRAEL) SOM ALDRI HAR SKJEDD «UNDER HELE HIMMELEN»!** Gud har «satt fram for oss» budskapet Sitt. Gud gjorde det i Sin kjærlighet og barmhjertighet gjennom Herbert W. Armstrong og leverer det nå gjennom Philadelphia Church of God. Likevel fortsetter Israel å gjøre opprør.

Gud «fører over oss en ulykke så stor.» Disse orda burde sette skrekk i oss! Ikke noe folk kan få overhånd over fiendene sine når Gud er imot dem. «Forbannelsen» ble «øst utover oss»! Imidlertid har forbannelsene ikke fått oss til å be til den sanne Gud. Mange mennesker har bedt, men vi har ikke bedt om å «omvende oss fra våre misgjerninger» (versene 13-14). Det er dette Gud befaler. Vi har ikke angret og omvendt oss. Det betyr at bønnene våre er av liten eller ingen verdi.

Den eneste måten Israel kan oppnå sikkerhet er gjennom omvendelse. Gud har lovet å ødelegge oss med mindre vi lærer denne leksa! Hvordan kan vi ikke legge nøye merke til disse profetiene?

Daniel er en endetidsbok (Daniel 12:4, 9). Ifølge Daniel er det mange profetier i Mosebøkene som også er for denne endetiden (Daniel 9:11).

La oss se på en av disse profetiene. «Men dersom dere ikke lyder meg og ikke holder alle disse bud ... JEG VIL SETTE MITT ÅSYN MOT DERE, og deres fiender skal slå dere. De som hater dere, skal herske over dere. Og dere skal flykte selv om ingen forfølger dere ... JEG VIL BRYTE NED DEN STYRKE SOM DERE ER SÅ STOLTE AV. Jeg vil gjøre himmelen over dere som jern og jorden under dere som kobber» (3 Mosebok 26:14, 17, 19). Fordi vi ikke har lyttet til Gud, er forbannelsene over oss. Gud profeterte: «Jeg vil sette mitt åsyn mot dere.» HVIS VI VIRKELIG FORSTO DENNE PROFETIEN, VILLE HVER ENESTE EN AV FOLKENE VÅRE SKJELVE AV FRYKT!

Det er en grunn til at alt synes å gå galt, i Amerika, Britannia og Juda. Men det ser ut som om folkene våre aldri frykter nok til å «OMVENDE OSS fra våre misgjerninger» - syndene våre! Og det betyr ikke å omvende oss fra det vi kaller synd, men HVA GUD KALLER SYND—*Guds* definisjon.

Så Gud sier: «Jeg vil bryte ned den styrke som dere er så stolte av.» DET BETYR AT VI HAR STYRKE, MEN MANGLER VILJEN TIL Å BRUKE DEN. Amerika har mer militær styrke enn noen annen nasjon på Jorda. Men vi er redde for å bruke den. Britannia har sannsynligvis mer atomkraft og konvensjonell militær makt enn noen annen nasjon i Europa. De også er imidlertid redde for å bruke den. Jødene har mer militær styrke enn noen annen nasjon i Midt Østen. For noen få år siden satte de frykt i alle fiendene sine. Men i dag, har de vært i EN LANG RETRETT kalt «FREDSPROCESS.» Hvorfor?

Da Benjamin Netanyahu ble valt for sin første periode i 1996, skrev *New York Times*: « Under debatten med statsminister Shimon Peres indikerte Herr Netanyahu også hva han mente om forhandlingene med araberne. Araberne, sa han, var realistiske—når de ser en svak regjering som den til Shimon Peres, krever de alt, de får alt, og de krever mer.»

Dette er sant om regjeringene i Amerika, Britannia og Israel (bibelske Juda). Vi kan bare ikke forstå at det er Gud som har brutt ned stoltheten over styrken vår, på grunn av syndene våre. Men fiendene våre innenfor og utenfor nasjonene våre vet at den styrken vi er så stolte over, har blitt brutt—at vi er ynkelig svake. Og som herr Netanyahu sa om araberne, vil fiendene våre fortsette å kreve stadig mer—inntil vi kollapser.

Selv bare en liten forståelse av historie, åpenbarer at slik en amerikansk sponset «fredsprosess» bare kan føre til ødeleggelse.

Henry Kissinger sa at Yitzhak Rabin, som ble myrdet, «ikke hadde noe annet valg enn fredsprosessen.» Det var ikke sant noen få år tidligere, fordi det israelske folket da hadde en mye sterkere vilje.

En slik uttalelse blir gjort på grunn av svakhet! Vi er svake fordi Gud har BRUTT NED viljen vår til å kjempe og vinne. Nå ønsker vi å stole på at andre vil beskytte oss, fordi vi kaster oss nesegrus ned i frykt for fiendene våre. Vi stoler ikke lenger på Gud! Syndene våre ødelegger oss.

Vi må forstå denne skremmende realiteten. Gud sier: Jeg vil sette mitt åsyn MOT DERE.» Forstår vi hva dette betyr? Den mektige, allmektige Gud er MOT OSS! STRAFFEN VIL ØKE INNTIL VI OMVENDER OSS ELLER DØR!

Vi må lære å ha tro på Gud, ellers vil vi bli fullstendig ødelagt. Les hele 3 Mosebok 26 og 5 Mosebok 28. Disse kapitlene er del av de bedrøvelige profetiene som Daniel sa ville komme over oss i endetiden.

Hvorfor vil vi ikke vende oss til Gud i omvendelse? Det er bare Han som kan redde oss. Legg merke til enderesultatet til nasjonene våre: «Da vil også jeg stå dere imot i vrede og tukte dere sju ganger mer for deres synder. Dere skal ete kjøttet av deres egne sønner og døtre» (3 Mosebok 26:28-29). Gud sier «JEG, NETTOPP JEG, vil tukte dere sju ganger mer for syndene deres» [KJV]. Han understreker «Jeg, nettopp Jeg.» Dette er Gud som taler—den allmektige Gud som skapte menneskene og universet! Dette er ikke orda til noen svake mennesker. Forstår vi virkelig hva dette betyr?

Det blir til og med verre. «Og de som blir igjen av dere, dem vil jeg gi et motløst hjerte i sine fienders land, så lyden av et løvblad for vinden vil jage dem. De skal flykte som en flykter for sverd, og falle skjønt ingen forfølger dem. De skal falle, den ene over den andre, som for sverd skjønt ingen forfølger dem. Og dere skal ikke holde stand mot fiendene. Dere skal gå til grunne blant hedningene, og deres fienders land skal fortære dere» (versene 36-38). Dette er en fryktelig profeti. Fiendene våre vil fortære oss!

Les versene 1-13 og se de vidunderlige belønningene og velsignelsene som vil komme hvis vi vender oss til Gud.

Vi har aldri opplevd slik fred og velstand. «Jeg vil gi fred i landet. Dere skal hvile i ro, og INGEN SKAL FORFERDE DERE. Jeg vil utrydde de ville dyr av landet, og sverdet skal ikke fare gjennom deres land» (vers 6). Gud lovte fred til nasjonene til Israel. Ingen ville gjøre dem redde—INGEN! Sverdet ville aldri komme inn i landet deres.

Dette skulle vært den måten vi levde på i dag. Alt vi trenger å gjøre er å adlyde Gud. «Jeg vil vandre midt iblant dere. Jeg vil være deres Gud, og dere skal være mitt folk» (vers 12). Hvis vi bare ville la Gud styre oss. For et strålende eksempel vi kunne være for denne syke verden.

Det er gode nyheter. Gud kommer fremdeles til å innlede dette paradiset. Vi skulle aldri måtte ha opplevd det som skjer i Juda i dag. Det er fullstendig unødvendig.

Veldig snart vil det komme trygghet til Israel, når Kristus vender tilbake. Men angeren og omvendelsen vår må gå forut for den begivenheten. Da skal vi ha en uforlignelig velstand og trygghet. Den eneste grunnen til at vi ikke har det nå, er at vi nekter å omvende oss. Jo før vi lærer den lekse, desto raskere vil tryggheten komme.

Nasjonene våre vil ikke omvende seg før de er i fangenskap. Men Gud lover likevel trygghet til ethvert individ som virkelig angrep og omvender seg (Åpenbaringen 3:10, 19).

Å stemme på et bestemt menneske vil aldri gi oss trygghet. Omvendelse fra syndene våre vil gi oss trygghet for alltid.

SNART EN EKSPLOSJON I MIDT ØSTEN

Det er mange etterretningskilder som ser at det IKKE vil bli fred i Israel. Her er det *Intelligence Digest* uttalte 1. mars, 1996: «Folks tilbøyelighet til å ignorere ubehagelige sannheter er en av de mest skadelige av menneskets egenskaper. Uheldigvis gjør den seg gjeldende for fullt i fredsprosessen over Midt Østen.»

Redaktøren gikk videre med å sitere Yasser Arafat fra en hemmelig tale som han ga i mai 1994 i Johannesburg, Sør Afrika. Arafat kalte på en hellig krig for å frigjøre Jerusalem. Og om den israelske-palestinske fredsavtalen, sa han: «Denne avtalen, betrakter jeg ikke mer enn den avtalen som har blitt signert mellom profeten vår Mohammed og Quraysh.»

Intelligence Digest fortsetter: « Dette var en henvisning til en avtale om ikke-krigerskhet som Mohammed signerte med Quraysh stammen som kontrollerte Mekka. To år senere misligholdt Mohammed avtalen, beseiret Mekka og drepte stammens ledere.»

Legg også merke til hva Arafat sa tidlig i 1996 til en gruppe med arabiske diplomater i Sverige: «[Den israelske statsministeren Shimon] Peres og [den israelske forhandleren Yossi] Beilin har allerede lovet oss halvparten av Jerusalem [men] VI PALESTINERE VIL TA OVER ALT, INKLUDERT HELE JERUSALEM ... Innen fem år vil vi ha 6 til 7 millioner arabere boende på Vest Banken og i Jerusalem ... Hvis jødene kan importere alle slags etiopiere, usbekistanere og ukrainere som jøder, kan vi importere alle slags arabere ... VI PLANLEGGER Å ELIMINERE STATEN ISRAEL OG ETABLERE EN PALESTINSK STAT ... Vi vil gjøre livet uutholdelig for jødene ved psykologisk krigføring og befolkningseksplisjon. Jødene vil ikke ønske å bo blant arabere.»

I mars 2001, etter måneder med sammenstøt mellom arabere og jøder, ble Arafat sitert å ha sagt: «Vårt folk vil fortsette Aksa *intifadaen* inntil vi heiser det palestinske flagget i enhver moske og kirke, og på murene til *Jerusalem*.»

Situasjonen har forandret seg veldig lite siden Arafat døde. Etterfølgeren hans som palestinsk leder, Mahmoud Abbas, kan simpelthen ikke opprettholde et lederskap med mindre han tilpasser seg ånden til det overveldende flertallet av palestinerne som ikke anerkjenner Israels eksistens.

Ettersom det utvikler seg, er det tegn som tyder på at til tross for hans moderate personlighet, er dette i virkeligheten ikke veldig vanskelig for Abbas. «Abu Mazen [det populære navnet på Abbas blant palestinerne] var en kamerat av Arafat og kommer fra den palestinske eliten. Han har konsekvent støttet et anti-Israel program med harde betingelser helt siden studentåra sine. Doktoravhandlingen hans var et gjennomført streiftog med fornektelse av Holocaust, og hadde til hensikt å bevise at sionisme og nazisme er grener fra det samme treet ... Abu Mazen kan kanskje ha på seg dress mens Arafat bar arbeidsuniform, men mye av verdenssynet deres er fortsatt det samme—tilintetgjørelsen av Israel forblir på listen over ting som må gjøres» (*Philadelphia Daily News*, 8. januar, 2005).

Langt fra å rette beskyldninger mot terrorist forgjengeren sin, benytter han seg av Arafats arv for å vinne ekstra autoritet. I talene sine i kampanjene før valget, krevde han den samme «retten til tilbakevending» som Arafat gikk inn for, som *New York Sun* betegnet det, er en «kode for utryddelsen av den jødiske staten» (31. desember, 2004).

Abbas har fått heder for forsøkene sine på å tvinge slike terroristgrupper som Hamas og Islamsk Jihad, til å temme den dødbringende volden sin. Det er mange som har vært villige til å avferdige hans offentlige anti-Israel retorikk og uttrykk for solidaritet med terrorister, utelukkende som politisk.

Charles Krauthammer stilte spørsmål angående dette: «Hva med Abbas skrytende motstand mot vold? 2. januar [2005] forteller han Hamas terrorister som skyter raketter som lemlester og dreper jødiske beboere i Israel at: 'Dette er ikke tida for denne slags handlinger.' Det er en interessant 'frafallelse' av terrorisme: Ikke i dag, gutter; kanskje senere, til rett tid» (*Washington Post*, 7. januar, 2005).

Daniel Pipes kommenterte: «Herr Abbas viser taktisk fleksibilitet. I motsetning til Arafat, som aldri ville gi slipp på terroristverktøyet som hadde brakt ham velstand, makt og ære, ser herr Abbas mer slagkraftig på situasjonen. Hvis det å stanse volden mot Israel best tjener målet hans om å eliminere den suverene jødiske staten, da er det programmet hans. Han aksepterer ikke det han så sjarmerende kalte den 'sionistiske fienden' mer enn det Arafat gjorde (eller Hamas, eller palestinsk Islamsk Jihad), men han er åpen for en mangfoldighet av virkemidler for å ødelegge dem» (*New York Sun*, 11. januar, 2005).

Denne vurderinga ble bakket opp av den metoden Abbas tok i bruk for å styre terroristene—ikke ved å slå ned på dem, men ved å invitere dem til å bli politikere. 16. februar, 2005, annonserte Abbas at, med Stratfors ord: «han støtter å dele ledelse med Hamas, Jihad organisasjoner, og offentlige og demokratiske fronter ...» Men Hamas og andre Jihad grupper baserer åpenlyst eksistensen sin på krig mot Israel. De er nettopp årsaken til problemet.

I januar 2006, entret Hamas ikke bare inn i politikken, men tok over regjeringen, ved å vinne 74 av 132 seter i parlamentet. En Hamasledet samlingsregjering som ble formet i

mars 2007, ble deretter oppløst da Hamas voldelig tok over Gazastripen tre måneder senere.

Hvem som enn sitter med makta blant palestinerne til slutt, vil det ikke bli fred i Midt Østen så lenge det er grupper som agiterer for Israels tilintetgjørelse. Det er tydelig at palestinerne IKKE er interessert i å inngå fred med Israel! Men Israel er så trøtt av krig og blindet av ønsketenkning at det ikke vil se virkeligheten i øynene! Dets naivitet leder det inn i en katastrofe av umåtelig størrelse. Det er lett å se hvorfor Gud kaller denne fredsprosessen for et «dødelig sår.»

GÅ TIL TYSKLAND

La oss se på Hosea 5:13 igjen. «Da Efra'im så sin sykdom og Juda sitt sår, da gikk Efra'im til Assur og sendte bud til kong Jareb. Men han skal ikke kunne helbrede dere, og deres sår skal ikke bli legt.» *Lange's Commentary* sier at ordet Jareb, den tyske lederen, betyr «krigersk monark.» *Soncino Commentary* oversetter det som «kong Stridbar.» Denne mannen vil bli langt farligere enn det Hitler var.

Hvis du leser litteraturen vår om Tyskland, vil du se at denne lederen, ifølge bibelske profetier, vil bli styrt av Satan! Og Britannia og jødene vil gå til ham for barmhjertighet og hjelp!

Den europeiske unionen har allerede trappet opp anstrengelesene sine med å hjelpe fredsprosessen i Midt Østen, etter hvert som U.S. trekker seg ut av området og blir svakere. Et Europa ledet av Tyskland har offentlig blitt nevnt som å være en beskytter av Israel.

Kan noen ta feil av den grusomme ironien i denne situasjonen? En ungarskfødt overlevende fra Holocaust som bor i Israel, sa: «Hvis det er noe som skremmer israelere mer enn syriske tropper på Golanhøydene, det er tyske tropper på Golanhøydene.»

DET SYNES SOM OM ISRAELERNE KAN STOLE PÅ SIN VERSTE FIENDE, MEN DE KAN IKKE STOLE PÅ AT GUD BESKYTTER DEM! Og Gud er den eneste sikre kilden til å hjelpe dem.

Israel vil bli «elskere» med tyskerne. Denne bevegelsen vil føre til tilintetgjørelsen deres. Det er ikke araberne som vil tilintetgjøre dem. Vennskapet mellom Tyskland og Israel vil føre

til et av de største lureriene i menneskets historie! Vi vil studere mer om dette i det neste kapitlet.

«Jeg vil gå min vei, jeg vil vende tilbake til mitt sted, inntil de erkjenner seg skyldige og søker mitt åsyn. I sin trengsel skal de søke meg i alvor» (vers 15). Gud vil ikke stoppe avstraffelsen av jødene (og hele Israel—hovedsakelig Amerika og Britannia) inntil de «erkjenner seg skyldige,» eller angrer og omvender seg fra syndene sine og søker Gud. Men hvordan kan de vite hva syndene deres er og hvordan de kan omvende seg?

«La basunen lyde i Gibe'a, og trompeten i Rama! Blås alarm i Bet-Aven! Fienden er etter deg, Benjamin! Efra'im skal bli til en ørken på straffens dag. Blant Israels stammer har jeg *kunngjort det som sikkert vil skje*» (versene 8-9). Gud har gjort syndene deres kjent for dem gjennom Herbert W. Armstrong og Kirken vår i dag. Du leser det basun-budskapet nå! Hosea er spesielt for arbeidet vårt i dag (skriv etter heftet vårt om Hosea). Jødene vil lide under hendene til araberne og tyskerne til de våkner! De må anerkjenne budskapet vårt fra Gud! Hvis de ikke hører alarmen om krig i budskapet vårt, vil de *oppleve* å bli beseiret!

«For jeg er som en løve mot Efra'im og som en ung løve mot Judas hus. Jeg river i stykker og går min vei, jeg sleper byttet bort, og det er ingen som frelser» (vers 14). Løven er dyrenes konge—det skrekkeligste rovdyret. Det er den sterkeste metaforen om ødeleggelse!

Hvorfor er Gud så sint? Profetene hadde alltid sterke budskap når Israel gikk til, og stolte på, hedningene.

FREDENS VEI KJENNER DE IKKE

Amerika, Britannia og Juda må forstå at de blir straffet for syndene sine. Jeremia er også en bok som er skrevet for denne endetiden (Jeremia 23:20). Profeti åpenbarer klart hvorfor problemene overvelder oss. «Hvorfor er folket her i Jerusalem falt fra med et evig frafall? De holder fast ved sitt svik og vil ikke vende tilbake» (Jeremia 8:5). Jerusalem er et forbilde på alle nasjonene til Israel. De alle «holder fast ved sitt svik» og fortsetter med de stygge syndene sine.

«Jeg lyttet og hørte etter. Det som ikke er rett, det taler de. Det er ingen som angrer sin ondskap og sier: Hva har jeg gjort!

Alle sammen stormer fram som en hest styrter av sted i krigen» (vers 6). «Ingen» omvender seg når de hører Guds Ord.

«Selv storken under himmelen kjenner sine tider, og turtduen og svalen og tranen passer tiden når de skal komme. Men mitt folk kjenner ikke Herrens lov» (vers 7). Dyra forstår hensikten sin bedre enn Amerika, Britannia og Juda!

«Hvordan kan dere si: Vi er vise, og Herrens lov har vi hos oss? Sannelig, se, til løgn har de skriftlærdes løgnpenn gjort den. De vise blir til skamme, de blir forferdet, og ulykken rammer dem. Se, Herrens ord har de *forkastet*. Hvor skulle de ha visdom fra?» (versene 8-9). De har hørt Guds Ord og *forkastet* det. De avskyr Guds lov og regjering. De har ingen dømmekraft eller visdom.

Det kommer en fryktelig straff. «Derfor vil jeg gi deres hustruer til andre, deres marker til nye eiermenn. For både små og store søker alle sammen urettferdig vinning. BÅDE PROFETER OG PRESTER FARER MED LØGN» (vers 10). Fiendene vil ta Israels hustruer for seg selv! Hvorfor? Fordi Israel er så høy-røstet opprørsk!

De fysiske og åndelige lederne våre har forført folket. «Og de leger mitt folks skade på lettferdig vis, idet de sier: Fred! Fred! Og det er ingen fred» (vers 11). Lederne våre har fått folk til å akseptere slike fredspakter som den mellom Juda og palestinerne. Lederne snakker uavbrutt om *fred, fred*, NÅR DET IKKE ER NOEN FRED.

Se rundt deg. Ser du fred? JO MER VOLD VI SER, DESTO MER SNAKKER VI OM FRED! De vet ikke hvordan de skal få fred. «Fredens vei kjenner de ikke, og det er ingen rett i deres spor. Sine stier gjør de krokete. Hver den som ferdes der, vet ikke av fred» (Jesaja 59:8).

Folkene våre skryter av alle Biblene vi trykker. Men vi TROR ikke på det som er i dem! Vi tror ikke på Gud! Vi snakker om Ham mye av tida. Men vi tror ikke på Ham—Ordet Hans!

Alle disse lidelsene kunne bli eliminert. Folk nekter å tro på Gud på grunn av den syndige holdningen vår. Så vi må lide inntil vi forandrer denne holdningen.

Gjennom fredsprosessen har Juda blitt sårbare overfor fiendene sine, med veldig liten frihet til å slå tilbake. For bare noen få år siden, ville det ha slått tilbake med en langt større kraft! Men ikke i dag.

«Vilje til å trekke oss tilbake»

HVA ER DET SOM SKJER I JUDA I DAG? NOEN AV JØDENE SER HVOR problemet er. Her er hva Shmuel Schnitzer skrev i *Maariv*, eller *Mideast Mirror*, 14. september, 1994: «For første gang på 2000 år, forbereder vi oss på å fornekte de historiske rettighetene våre, både guddommelig løfte og uttrykt i å vise til landet ved navnet til dets folk, 'Landet til Israel' – et land som tilhører barna til Israel, fra da og til evig tid. [Jødene er bare en av stammene til Israel.]

«PLUTSELIG ER VI GREPET AV EN VILJE TIL Å TREKKE OSS TILBAKE. En glede i å trekke oss tilbake, velbefinnende i å avskjære oss selv fra det. Uttrekningen av Eretz Yisrael (Landet til Israel) vil bli en helligdag. Vi skal si: 'Farvel, ikke på gjensyn'» (mine uthevelser gjennom hele).

Vi fortsetter å gjøre den samme feilen som forfedrene våre gjorde. Og med mindre vi omvender oss vil vi ha den samme tragiske enden!

Problemet er at Gud har brutt ned viljen, eller stolt-heten over styrken deres, på grunn av syndene deres (3 Mosebok 26:19). Og problemene vil bare bli verre inntil de omvender seg!

Herr Schnitzer fortsatte: «Først refererte vi til deler av hjemlandet som 'territorier.' Det er et uttrykk som ikke tilkjen- negir kjærlighet eller bindeledd. 'Territorier' er ikke våre. Vi drømte aldri om territorier, og ba heller ikke om å vende til- bake til dem. Vi ernærte dem ikke med blodet til de unge men- nene våre. Vi hørte ikke ropet fra profetene våre i dem, og vi begravde ikke forfedrene våre i 'territorier.' Vi kjempet ikke over 'territorier' med kanaanittene og egypterne, babylonerne,

grekere og romere, britene og araberne. Vi leste ikke om dem i bokenes Bok, heller ikke lengtet stadig etter dem.

«VI ER GENERASJONEN SOM SVIKTER VÅRE FORFEDRE, TROEN DERES OG OFRENE DERES. Vi er nå engasjert i å rive ut landets hjerte fra oss selv, underskjærer alt vi har næret.

«ET HELT NYTT JØDISK FOLK BLIR SKAPT FORAN ØYNENE PÅ OSS. En nasjon som ikke tilhører til dets land, som ikke fortsetter fortida, som vil arve ingenting og har blitt lovet ingenting. BIBELEN ER IKKE LENGER VISITTKORTET VÅRT. DET ER BARE EN HISTORISK KURIOSITET.»

Gud ga klart jødene landet deres. Men «fredsskaperne» liker ikke å referere til det som en gave fra Gud, fordi de ikke har noen tro på Gud.

Så vi ser et «nytt jødisk folk» som er uvillige til å kjempe som i fortida. Nå har de en nedbrutt vilje.

Et etterretningsdokument fra U.S. sier at araberne nå tror at jødene har mistet viljen sin til å kjempe.

Det er få rapporter som kunne signalisere en større fare! Araberne vil utnytte denne svakheten. Du kan være sikker på det.

Shmuel Schnitzer skrev: «Plutselig er stier med fred viktigere enn stiene som vi har reist på i mer enn 2000 år, viktigere enn bønnene våre og troen vår.

«Jeg spør meg selv om hva slags jødisk folk dette vil bli, med ingen tilknytning til dets land, uten alle stedene i boka til Josva, den vidunderlige utsikten der, UTEN INTENSITETEN AV DEN PROFETISKE VISJONEN, uten arven til krigerne våre som har spilt blodet sitt for landet som var lovet til dem og etterkommerne deres?

«Dette er viljen til flertallet, og vi har blitt fortalt at i et demokrati er det flertallets vilje som teller.

«Men la oss ikke glemme på kvelden til den helligste dagen vår (Soningsdagen) at mens et flertall kan styre, har det ikke monopol på sannhet og en god forstand. Et flertall kan gjøre en tragisk feil, skape en gullkalv og danse rundt den» (sammesteds).

Det jødiske folket ser nå på *flertallets vilje*, ikke til den store Gud som ga dem deres eget land.

Nå er fredspaktene viktigere enn tro på Gud. Det er den sikre oppskriften for katastrofe!

Snart vil hele verden se at araberne så det hele tida—at fredsprosessen er et sår som jødene aldri vil komme seg fra!

Framtida deres er ekstremt trist. Den gode nyheten er at denne nåværende krise, snart vil kulminere med tilbakekomsten til Jesus Kristus. For en strålende framtid som ligger like foran oss! Men rett før den begivenheten, er den verste lidelsestida noensinne på Jorda over oss.

Kapittel 3

Jerusalem: I ferd med å eksplodere

FOR ØYEBLIKKET ER DET JØDENE SOM STYRER OVER HELE Jerusalem, selv om Øst Jerusalem for det meste består av arabere. Palestinerne ønsker å ha denne halvdelene til hovedstaden sin. Men det er ikke til å rokke for de fleste av jødene, som sier at de må styre HELE Jerusalem.

Begge sider erklærer at de må styre Øst Jerusalem ellers vil det bli krig!

Her er det virkelige sjokket. Visste du at Bibelen profeterer om denne ene halvparten av Jerusalem og det supermirakuløse utfallet? Det er en profeti som du vil bli forbløffet over.

HALVDELEN AV JERUSALEM

«Se, det kommer en Herrens dag, da det hærfang som er tatt fra deg, skal skiftes ut i din midte» (Sakarias 14:1). Temaet er Herrens Dag—endetiden. Hele boka fokuserer på de siste dager.

«For jeg vil samle alle hedningefolkene til krig mot Jerusalem. Byen skal bli inntatt, husene bli plyndret, og kvinnene bli skjendet. HALVDELEN AV BYEN skal måtte gå i landflyktighet, men resten av folket skal ikke bli utryddet av byen» (vers 2). Kristus profeterte at Han ville «samle alle hedningefolkene» til å krige mot Seg i Jerusalem. Deretter sier Han noe som ser ut som å være en MERKELIG UTTAELSE. En halvdel av Jerusalem vil bli erobret. Legg merke til hvor spesifikk

denne profetien er. Øst Jerusalem—en halvdel av byen—vil bli beseiret av palestinerne!

Nasjonene Israel ble etablert i 1948. På den tida hadde jødene bare om lag en halvdel av Jerusalem. Araberne hadde Øst Jerusalem. Sakarias 14 er altså en profeti om at jødene ville beseire hele Jerusalem, fordi for *halvdelen av byen å bli tatt* like før Kristus vender tilbake, måtte hele byen være kontrollert av jødene like før den tida! Jødene tok full kontroll i krigen i 1967.

Så profetien i Sakarias 14:1-2, som ennå ikke har blitt oppfylt, må skje mellom 1967 og den Store Trengselen. Jerusalem vil være *fullstendig* beseiret i Trengselen (Åpenbaringen 11:1-3). Det er mange profetier som forteller oss det.

I dag bor araberne i omtrent en halvdel av Jerusalem. De bare kontrollerer den ikke—*ennå*. Når det skjer et slikt angrep, kan ikke jødene effektivt slippe bomber, spesielt atombomber, på en halvdel av sin egen by.

Når vi ser på den volden som fortsetter i Jerusalem i dag—den fullstendig manglende evnen fra de involverte partene til å løse tingene ved fredelige midler—kan vi lett se hvordan en halvdel av Jerusalem vil bli erobret i veldig nær framtid. DE NÅVÆRENDE VOLDSOMHETENE ER EN SPIRE SOM ER I FERD MED Å VOKSE TIL MYE STØRRE VOLDSOMHETER. Det er den kritiske begivenheten som er profetert i Sakarias 14:2.

Vi vil svært snart se at denne profetien i Sakarias 14:1-2 blir oppfylt. Og mens den vil involvere noen motbydelige grusomheter og blodsutgytelser, er den direkte knyttet til den største nyheten denne verden noensinne har hørt!

KRISTUS' TILBAKEKOMST

Se på Sakarias 14:2 igjen. «For jeg vil samle alle hedningefolkene til krig mot Jerusalem. Byen skal bli inntatt, husene bli plyndret, og kvinnene bli skjendet. HALVDELEN AV BYEN skal måtte gå i landflyktighet, men resten av folket skal ikke bli utryddet av byen.»

Den første halvparten av dette verset snakker om et stort slag som utgjør et klimaks ved Kristus' tilbakekomst. Igjen, på tida for dette endelige slaget, vil *hele* Jerusalem ha blitt erobret—av europeiske hærer under ledelse av tyskerne, kalt

Nordens konge (Daniel 11:40-41). Vi vil se på disse begivenhetene i detalj senere.

Spørsmålet er, hvorfor snakker den siste halvparten av Sakarias 14:2 om at bare *halvdelen* av byen vil bli tatt?

Ta dette i betraktning: HERRENS DAG OG STRIDEN OM EN HALVDEL AV JERUSALEM BLIR PRESENTERT I SAMME KONTEKST. Det er fordi når halvdelen av Jerusalem går i landflyktighet, UTLØSER DENNE KRISA EN REKKE BEGIVENHETER SOM LEDER OPP TIL TILBAKEKOMSTEN TIL JESUS KRISTUS! En halvdel av Jerusalem blir erobret, er som den første dominobrikken som faller, og leder til Kristus' tilbakekomst og slaget mot alle nasjoner i Jerusalem! Alt begynner og ender i Jerusalem.

Med andre ord, DEN NÅVÆRENDE STRIDEN OVER ØST JERUSALEM ER ET STERKT TEGN PÅ AT HERRENS DAG NESTEN ER HER! Vi må våkne! Mennesker må ta akt på Guds advarsel før det er for sent!

Enhver fredssamtale over Jerusalem skaper overskrifter rundt om i verden. Men her er den største «sensasjonelle nyheten» av alle, og nyhetsmedia overser den fullstendig!

Fredssamtalene vil lede direkte til fallet av Øst Jerusalem. Dette slaget vil utløse begivenheter som leder til en tredje verdenskrig, som vil bli en atomkrig. DETTE VIL BLI KRONRESULTATET AV MENNESKENES BESTE ANSTRENGELSE PÅ Å BRINGE VERDENSFRED!

Heldigvis vil Jesus Kristus gripe inn like før alt liv har blitt utryddet (Matteus 24:21-22). Da vil Kristus innlede 1000 år med fred.

«For Herren skal dra ut og stride mot disse hedningefolk, som han før har stridd på kampens dag. På den dag skal hans føtter stå på Oljeberget, som ligger midt imot Jerusalem i øst. Og Oljeberget skal revne tvert over mot øst og vest, så det blir en stor dal. Den ene halvdelen av fjellet viker mot nord, og den andre halvdelen mot sør» (Sakarias 14:3-4). Jødene og palestinerne vil aldri avgjøre spørsmålet om Jerusalem inntil Kristus vender tilbake. Kristus har åpenbart ikke noen del i fredssamtalene. Ikke desto mindre arrangerer Han hele ledelsen av disse begivenhetene.

Rett etter Øst Jerusalems fall, og mye voldsomheter og krig, vil Kristus vende tilbake. Han vil stå på Oljeberget. Det berømte fjellet vil dele seg i to, og skape en stor dal.

Det er bare Jesus Kristus som kan og vil avgjøre spørsmålet om Jerusalem!

Hvorfor er det ikke flere folk som gjenkjenner riktigheten av denne profetien? Hvorfor vil de ikke lytte, når det kommer til det voldelige utfallet av en verdensberømt fredsprosess, der mennesker kjemper verbalt for rettighetene til Øst Jerusalem? Og det er direkte knyttet til tilbakekomsten til Jesus Kristus—den største begivenheten som noensinne vil skje på Jorda, eller i hele universet!

Denne profetien er så spennende, vidunderlig og ærefryktinngytende! Den skulle sette i sving fantasien til hele verden! Men menneskene er for beruset av bedrag til å forstå hva som skjer. Bare omfattende vold kan gjøre dem edru.

Når vil menneskene lære at de ikke vet hvordan de kan få sann fred?

La oss nå undersøke mer detaljert rekkefølgen av krisene som følger etter erobringen av en halvdel av Jerusalem.

GÅ TIL ASSYRERNE

Vi har vist at fredsprosessen er Judas sår. Men jødene ser ikke på det på den måten—ennå! Imidlertid, når en halvdel av Jerusalem er erobret, vil de se at alt skjedde som en del av fredsprosessen i Midt Østen. Såret deres, eller fredsprosessen, var hovedsakelig årsaken til at de mistet en halvdel av Jerusalem.

Lille Israel vil føle seg trengt opp i et hjørne på arabernes nåde. Som vi dekte i det forrige kapitlet, er det profetert at jødene vil vende seg til Tyskland for hjelp. «Da Efra'im [Britannia] så sin sykdom og Juda [Israel] sitt sår, da gikk Efra'im til Assur [Tyskland] og sendte bud til kong Jareb. Men han kunne ikke helbrede dere, og deres sår skal ikke bli legt» (Hosea 5:13). Hebraisk indikerer klart at *både* Israel og Britannia går til Tyskland for å få hjelp. Både Juda og Britannia står i fare for å falle. På dette tidspunktet vil Amerika være altfor svake og altfor syke til å hjelpe.

Vi har allerede sett at Israel begynner å se til Tyskland for å få hjelp. Imidlertid vil Hosea 5:13 sannsynligvis bli oppfylt *etter at* araberne tar over Øst Jerusalem.

Gud forteller Juda at Tyskland ikke kan «helbrede dere, og deres sår skal ikke bli legt.» Hvorfor sier Gud det? Fordi Juda kom inn i disse problemer fordi de stolte på mennesker. Nå

prøver de å komme ut av denne hengemyra ved å stole på mennesker. JERUSALEMS FOLK VIL ALDRI FINNE EN KUR ELLER BLI HELBREDET INNTIL DE STOLER PÅ GUD! Det er hva Gud lærer dem—på den harde måten.

VIRVELVINDEN

På det punktet i løpet av framtidige begivenheter, fyller en annen profeti inn noen viktige detaljer.

Etter at palestinerne vinner kontroll over Øst Jerusalem, vil Israel vende seg til Tyskland og Den europeiske unionen for hjelp. Dette vil sette scenen for et voldelig sammenstøt mellom EU og islamske fundamentalister. Bibelen refererer til disse to styrkene som Nordens konge, ledet av Tyskland, og Sydens konge—ledet av Iran. «I endens tid skal Sydens konge *støte sammen med ham*. Nordens konge skal storme fram mot ham [som en virvelvind-kjv] med vogner og hestefolk og mange skip. Han skal falle inn i landene, oversvømme dem og dra videre» (Daniel 11:40). Dette *støtet* fra Sydens konge vil sannsynligvis være et sammenstøt i forbindelse med Jerusalem. Det kunne sikkert involvere å stenge av olje for å straffe Nordens konge, over en strid om Jerusalem. (Europa mottar mer enn en tredjedel av olja si fra Midt Østen.)

Nordens konge vil komme mot ham som en «virvelvind.» Gesenius definerer *virvelvind* på denne måten: «en storm eller uvær ... å feie vekk i en storm» eller «hissig som et uvær.» *Strong's Concordance* sier: «det å få folk til å skjelve av frykt.» Det etterlater seg folk skrekkslagne.

Etter at de tysklede europeiske hærene har beseiret Sydens konge, vil verden skjelve og tyskerne vil føle seg uovervinnelige!

Lille Juda vil da uten tvil be dem om beskyttelse. «Han DRAR INN I det fagre land, og titusener skal falle. Men disse skal slippe unna hans hånd: Edom og Moab og de fremste av ammonittene» (vers 41-DNB 1978). Den mektige hæren til Den europeiske unionen deretter DRAR INN I Det fagre land, eller Israel. Ordet *drar*, indikerer ikke på noen måte bruk av makt. Tyskerne vil uten tvil bli invitert inn som en fredsbevarende styrke. (Skriv etter det gratis heftet vårt *Nahum—En endetidsprofeti for Tyskland*.)

Nordens konge drar øyeblikkelig inn i *Det fagre land*, spesielt Jerusalem. Det er en sterk indikasjon på at krigen ble utløst over den byen. Likevel, Jerusalem er dens hovedinteresse.

Vatikanet har sagt at Jerusalem må bli en internasjonal by. Den katolske kirken, lik araberne, har også en lidenskapelig interesse i denne byen.

Vatikanet og Tyskland er hjertet i Det hellige Romerriket. De har beseiret Jerusalem flere ganger tidligere. Og de er bestemt til å gjøre så en siste gang!

Selv om Tyskland ikke kan hjelpe jødene, vil tyskerne bli involvert i Jerusalem. Den katolske kirken vil forene seg med, og så lede Den europeiske unionen, eller Nordens konge—med Tyskland som er den virkelige makta bak den.

Tre store religioner—kristendom, jødedom og islam—har alle en intens interesse i Jerusalem. Den byen er det tredje helligste stedet for muslimene. Det er den helligste byen for jødene. Kristne betrakter den som den viktigste eller nest helligste byen sin. Til slutt vil det bringe en katastrofe til alle tre religionene. «Det skal skje på den dag at jeg vil gjøre Jerusalem til en løftestein for alle folkene. Alle som løfter på den, skal såre seg selv. Ja, alle jordens hedningefolk skal samle seg mot det» (Sakarias 12:3). Til og med De forente nasjoner er tynget ned med Jerusalem. Disse nasjonene som byrder seg med den byen, vil «SÅRE SEG SELV.» I stedet for å stole på Gud for en løsning, stoler de på mennesker.

På grunn av dens fortid og framtid, har Kristus mer interesse av denne byen enn noen annen by på Jorda. Kristus døde i Jerusalem. HAN OG FAREN HANS VIL STYRE JORDA OG UNIVERSET DERFRA!

Dette bringer oss til en annen kritisk endetids-profeti. Jerusalem vil entre inn i et siste blodbad før Kristus vender tilbake.

ØDELEGGELSENS STYGGEDOM

«Når dere da ser *ødeleggelsens styggedom*, som profeten Daniel har talt om, stå på det hellige sted—forstå det, enhver som leser!—da må de som er i Judea, flykte opp i fjellene» (Matteus 24:15-16). Noen oversettelser skriver styggedommen som gjør øde. Hva er denne ødeleggelsens styggedom?

La oss se på fortellingen til Lukas: «Men når dere ser JERUSALEM omringet av krigshærer, da skal dere vite at byens ØDELEGGELSE er nær» (Lukas 21:20). Her er styggedommen bare kalt krigshærer. Denne hæren er Nordens konge—ikke en arabisk hær. Hvorfor omringer denne europeiske hæren Jerusalem? På det tidspunktet vil hovedstyrken til den arabiske verden allerede være ødelagt. Denne hæren har akkurat beseiret Sydens konge og er antageligvis der for å bevare fred i Jerusalem. Det hellige Romerriket vil utvilsomt inngå en slags fredsavtale for å beskytte Jerusalem.

Det vil se ut som om verden er i ferd med å ha fred. Dyremakta vil *dra* inn i Jerusalem.

På det tidspunktet vil denne europeiske makta lure jødene (se Esekiel 23). Det vil bli et av de største lureriene i menneskets historie. På dette tidspunktet vil folk innse at Judas «sår» leder til en katastrofal ende! PLUTSELIG, PÅ ET ØYEBLIKK begynner den Store Trengselen—den verste lidelsestida noen sinne på Jorda.

Guds utvalgte vil unnsnippe all denne volden. «Da må de som er i Judea, flykte til fjells. De som er inne i byen, må gå ut, og de som er ute på landet må ikke gå inn i byen» (Lukas 21:21). Når hærene til Den europeiske unionen omringer Jerusalem, har Guds folk bare dager på å flykte! De forstår Bibelprofetier og hva som virkelig vil skje. De ser at dette er et TEGN på å flykte. Så de flykter til et sted i sikkerhet (Åpenbaringen 12:14). De forblir der under Trengselen og Herrens Dag.

JERUSALEMS SISTE FANGENSKAP

«Han rekker ut sin hånd mot landene, landet Egypt skal ikke slippe unna. Han får makt over de skjulte skatter av gull og sølv, alle kostbarhetene i Egypt. Libyere og etiopiere skal følge hans fotspor» (Daniel 11:42-43). Alt dette er en del av den ødeleggende herjinga til Nordens konge.

Den uforlignelige graden av blodsutgytelse og erobring fra Nordens konge, foruroliger veldig de asiatiske millionene i Russland og Kina. De vil ikke sitte med hendene i fanget. «Da skal rykter fra Østen og Norden forferde ham. Han drar ut i stor harme for å ødelegge og utrydde mange» (vers 44).

Russland og Kina vil alliere seg mot Nordens konge. Dette vil gjøre dyremakta veldig urolig.

«Han slår opp sine kongelige telt mellom havet og det fagre, hellige fjell. Men så går det mot slutten med ham, og det er ingen som hjelper ham» (vers 45). Det store religiøse dyret i Åpenbaringen 13 vil flytte hovedkvarteret sitt til Jerusalem på grunn av frykt. Dette vil sannsynligvis inkludere også det politiske dyret. Begge disse maktene vet hvor voldsomme Russland og dets allierte kan være. Det trenger bare å huske tilbake til annen verdenskrig. Det er derfor «rykter fra Østen og Norden» vil forferde dem.

Her er en endetids-profeti som inkluderer Israel og Juda. «Så sier Herren, hærskares Gud: Både Israels barn og Judas barn er undertrykt, og alle de som har ført dem i fangenskap, holder dem fast, de nekter å la dem fare» (Jeremia 50:33). ISRAEL OG JUDA VAR IKKE UNDERTRYKT SAMTIDIG I DET TIDLIGERE FANGENSKAPET SITT. Dette er en profeti for endetiden. Israel kom i fangenskap i 718-721 f. Kr., mens Juda gjorde det mer enn 100 år senere, i 585 f. Kr.

«Sverd over kaldeerne, sier Herren—over Babels innbyggere, over hennes høvdinger og over hennes vismenn!» (vers 35). Nordens konge vil bli ødelagt. Hovedkvarteret hans vil sannsynligvis være i Jerusalem på den tida.

«Det skal gå som da Gud la SODOMA OG GOMORRA og dets nabobyer i grus, sier Herren. Ingen mann skal bo der, og intet menneske skal oppholde seg der. Se, det kommer et folk fra nord, et stort folk. Og mange konger skal stå fram fra jordens ytterste ende. Bue og spyd holder de i hånden. De er grusomme og skåner ingen. Deres røst bruser som havet. På hester kommer de ridende, rustet som en krigsmann mot deg, Babels datter! Babels konge har hørt ryktet om dem, og hans hender er blitt kraftløse. Angst har grepet ham, smerter som den fødende kvinnes» (versene 40-43). Da vil Den europeiske unionen begynne å skjelve. Dette er den samme redselen som blir nevnt i Daniel 11:44.

Sodoma og Gomorra ble fullstendig ødelagt av ild fra himmelen. Snart vil Europa lide tilintetgjørelse og bli etterlatt lik Sodoma og Gomorra! De vil også motta ild fra himmelen.

Det religiøse dyret vil prøve å løse problemene sine ved å flytte til Jerusalem. Men den flyttinga vil mislykkes. Det er

bare Gud som kan bringe *fred*. Det er nettopp hva Han sier at Han vil gjøre. Og den freden vil begynne i Jerusalem.

Før det vil imidlertid høydepunktet i den globale spenningen buldre mot sitt eksplosive utfall. De forente hærene til den massivt befolkede blokka vil gjøre sin innmarsj. Stor ødeleggeleggelse er i ferd med å lede til større ødeleggelse.

SLAGET PÅ HERRENS DAG

Ingenting vil stoppe den massive, 200 millioner store, asiatiske hæren! (Åpenbaringen 9:16). Bare Russland og Kina kunne samle sammen en slik gigantisk hær. De vil være den eneste andre verdensmakta ved siden av Den europeiske unionen. Gud har reservert dem til å ødelegge det meste av den europeiske makta.

Gud vil tørke opp elvene Eufrat og Tigris. Massive hærer vil strømme inn i Midt Østen og Europa—med kurs mot Jerusalem.

Det gjør det veldig vanskelig for den europeiske hæren å bruke atomvåpen. Det er ikke mye mening i å bombe seg selv.

«Og han samlet dem på det sted som på hebraisk heter Harmageddon» (Åpenbaringen 16:16). Gud SAMLER dem på sletta Megiddo. Harmageddon betyr *bevæpnet Megiddo*.

Det vil bare være to virkelige militærmakter tilbake på den tida—Nordens konge og Russland-Kina aksene. De vil møtes og være klar til å støte sammen på Megiddo sletta—som er lokalisert i den nordre delen av Israel, der det er en enorm luftbase og et gigantisk område til å samle hærer.

Store militær-strateger vil tro at det er de som lager disse store planene. Men i sannhet, DEN SUVERENE MILITÆR-STRATEGEN BAK ALT DETTE ER GUD!

Denne hendelsen i Megiddo fører til en annen kjedereaksjon. De ser Jesus Kristus som vender tilbake til Jorda, og begge hærene bestemmer seg for å kjempe mot *Ham*, i stedet for mot hverandre.

«For se, i de dager og på den tid, når jeg gjør ende på Judas og Jerusalems fangenskap» (Joel 3:6). Juda og Jerusalem (et forbilde på hele Israel) er i fangenskap. «DA VIL JEG SAMLE ALLE HEDNINGEFOLK og føre dem ned i Josafats dal. Der vil jeg holde rettergang med dem på grunn av Israel, mitt folk og min arv,

fordi de spredte dem blant hedningefolkene og delte mitt land» (vers 7).

Gud sier: «JEG [VIL] SAMLE ALLE hedningefolkene.» Dette er det samme språket som blir brukt i Sakarias 14:1-2. «Se, det kommer en Herrens dag, da det hærfang som er tatt fra deg, skal skiftes ut i din midte. For jeg vil samle alle hedningefolkene til krig mot Jerusalem ...» Jesus Kristus samler hovedhærene til de asiatiske millionene og de til Det hellige Romerriket i Jerusalem.

Det er der Kristus setter en stopper for krig og bringer fred til Jorda (versene 3-4).

Det hele STARTET med at en halvdel av Jerusalem ble erobret.

Selv om hærene vil *samles* på sletta ved Megiddo, vil slaget som involverer «alle folkene» finne sted i Josafats dal. Denne dype dalen, eller ravinen, grenser til Jerusalem mot øst, mellom byen og Oljeberget. I dag er den mer vanlig kjent som Kedron dalen.

Josafat betyr «Herren dømmer.» Denne verdens opprørske og ikke-omvendte nasjonene vil bli dømt der av Gud for ulydigheten sin!

Denne verdens hærer vil konvergere i Jerusalem for å bekjempe Jesus Kristus. Denne konfrontasjonen blir kalt «krigen på Guds, Den Allmektiges store dag» i Bibelen (Åpenbaringen 16:14). Det er ikke «slaget ved Harmageddon» som noen feilaktig går ut fra. Det er fordi det ikke vil finne sted ved Harmageddon! Alt dreier seg rundt *Jerusalem*.

Sakarias 14:12-13 beskriver grafisk denne overnaturlige konfrontasjonen med verdens hærer ved Jerusalem. De vil vende seg mot hverandre i mistro og frykt når deres eget kjøtt råtner og øynene deres holder opp å se!

BLODET VIL KOMME TIL Å VÆRE OPP TIL BISSELET PÅ HESTENE! «Engelen lot sin sigd gå over jorden og høstet jordens vintre, og han kastet frukten i Guds vredes vinpresse, den store. Og vinpressen ble tråkket utenfor byen, og det kom blod ut av vinpressen like til bisselet på hestene så langt som tusen seks hundre stadier» (Åpenbaringen 14:19-20). Lengden av 1600 stadier er omtrent 200 miles. Josafat dalen VIL BLI TIL EN ELV AV BLOD, GROVT REGNET 4 FOT DYP OG OMTRENT 200 MILES LANG!

Det er nesten altfor mye blod til å kunne forestille seg. De asiatiske hærene alene vil imidlertid ha 200 millioner soldater.

DETTE ER HVORDAN GUD VIL «HOLDE RETTERGANG MED DEM» - PÅ DET ENESTE SPRÅKET DE FORSTÅR!

Bare det å nevne disse profetiene burde skremme mennesker til omvendelse. Men menneskene har ingen ide om hvor harde og opprørske de er!

«Hans klippe skal rømme i redsel, og hans fyrster skal skremmes bort fra sitt banner, sier Herren, han som har sin ild i Sion og sin ovn i Jerusalem» (Jesaja 31:9). Kristus' brennende ildovn vil være i Jerusalem! Dette er hvor Gud vil rense den skapte Familien Sin.

Etter at støvet legger seg etter denne utrolige brannen, vil Kristus etablere regjeringa Si i Jerusalem. Global fred vil endelig bryte ut!

Det som ser dystert og mørkt ut i Jerusalem i dag, er nesten klart til å starte denne kjedereaksjonen. Det vil lede til den største begivenheten som noensinne vil skje i historien, ikke bare i denne Jordas historie, men i *universets* historie—TILBAKekomsten til Jesus Kristus! Takk Gud for at denne herlige begivenheten er i ferd med å eksplodere på denne planeten! For en betydningsfull tid å være i live!

Kapittel 4

Se til Nye Jerusalem

ETTER ALL DEN BLODIGE HISTORIEN TIL JERUSALEM HAR GUD FANTASTISKE gode nyheter. «Hør, det er en som roper: Rydd i ørkenen vei for Herren! Gjør i ødemarken en jevn vei for vår Gud!» (Jesaja 40:3). Johannes Døperen sa at dette var hans stemme (Johannes 1:23). «Hver dal skal heves, og hvert fjell og hver haug skal senkes, det bakkete skal bli til slette, og hamrene til flatt land. Herrens herlighet skal åpenbares, og alt kjød skal se det, for Herrens munn har talt. Hør, det er en som sier: Rop! Og en annen svarer: Hva skal jeg rope?—Alt kjød er gress, og all dens herlighet som blomst på marken» (Jesaja 40:4-6). Disse versene kunne bare komme til anvendelse på en endetids-Johannes, oppfylt av avdøde Herbert Armstrong. «Hvert fjell og hver haug skal senkes» er åpenbart en profeti for denne endetiden.

Det er fortsatt en annen jobb som må gjøres. «Stig opp på et høyt fjell, du Sions gledesbud! Oppløft din røst med kraft, du Jerusalems gledesbud! Rop høyt, frykt ikke! Si til Judas byer: Se, der er deres Gud!» Referansen i marginen på enkelte Bibler, gir en korrekt oversettelse: «Å DU som forteller gode nyheter til Sion» og «Å DU som forteller gode nyheter til Jerusalem.» DETTE ER JOBBEN TIL PHILADELPHIA CHURCH OF GOD (PCG) I DAG. Vi leverer gode nyheter til Sion som synder, eller Guds lunkne, laodikeiske Kirke, og til Jerusalem. Vi må «si til Judas byer: Se, der er deres Gud!» VI GJØR DET I DAG—AKKURAT NÅ!

Herbert Armstrong trodde at Gud ville ha ham til å oppfylle denne profetien i Jesaja 40:9. Her er hva han skrev i

«personlighetsspalten» sin i *Plain Truth*, oktober-november 1980: «Den arabiske verden ønsker Gamlebyen av Jerusalem tilbake under arabisk kontroll. Noen nasjoner argumenterer for at Jerusalem bør gjøres til en internasjonal by. Men staten Israel har kontrollen, etter å ha fraristet den fra Jordan i krigen i 1967.

«Hva har skjedd i Jerusalem etter israelsk overtakelse i den krigen?

«Jeg har på en eller annen måte vært personlig involvert i begivenheter der helt siden den krigen.

«Rett etter døden til min hustru gjennom 50 år, 15. april 1967, fløy jeg til Jerusalem. Jeg hadde to tvingende grunner for det. Jeg hadde for alvor ønsket å kjøpe tid på Radio Jerusalem, som den gang var eid og drevet av staten Jordan. Jeg ønsket også å komme vekk fra Pasadena til helt andre omgivelser øyeblikkelig, for å lindre sorgen over å miste kameratskapet til min elskede hustru og partner i Guds Arbeid.

«Jeg ikke bare ønsket å komme på Radio Jerusalem, jeg ønsket å manipulere økningen i styrken dens til 1 million watt, for å kunne gi dekning over hele Midt Østen. I Amman, Jordan, og i Jerusalem, på en konferanse med den jordanske regjeringa og radioledelsen deres, avtalte jeg en pris for en utvalgt tid på en utvidet kontrakt, der de månedlige betalningene våre for den tida ville finansiere den jordanske regjeringas kjøp av Tysk Telefunken utstyr, for å øke effekten av styrken til stasjonen, til dette maksimum wattforbruket. Det var en av de største kontraktene for kjøp av radiotid som noen sinne hadde blitt undertegnet.

«Søndag morgen, 4. juni 1967, dro jeg fra hjemmet mitt på collegeområdet vårt i England til London flyplass for å fly til Amman for å kringkaste personlig denne kvelden, den første kringkastinga i denne nye kontrakten. På vei til flyplassen hørte vi på bilradioen den sensasjonelle nyheten om at Seks Dagers Krigen hadde begynt tidlig den morgenen. Ingen fly hadde tillatelse til å fly til Beirut eller til Amman. Kringkastinga mi på Jerusalem Radio ble aldri startet opp. Den følgende fredagen, 9. juni, var Gamlebyen på israelske hender ...

«ET BUDSKAP (Jesaja 40:9-10) MÅ ENNÅ PASSERE FRA EN AV GUDS TJENERE TIL BYENE TIL JUDA. DET VIL GÅ PÅ HVILKEN SOM HELST MÅTE SOM GUD VIL.»

Herr Armstrong prøvde så hardt å oppfylle denne profetien. HAN VISSTE AT EN AV GUDS TJENERE MÅTTE GJØRE DET I DENNE ENDETIDEN. Gud profeterte at det ville skje! PCG har fått i oppdrag av Gud å gjøre denne jobben.

Selve den kjensgjerningen at denne profetien også må leveres «til Sion,» eller Guds Kirke, åpenbarer en splittelse i Guds egen Kirke!

Det sanne evangeliet, eller gode nyheten, må leveres til Guds laodikeiske Kirke! Den har mistet dette dyrebare evangeliet, som er budskapet om hvordan Guds regjering vil bli administrert av Familien til Gud, i den vidunderlige Morgendagens Verden. Det er den samme regjeringa som Gud lærte oss gjennom herr Armstrong! Det er det alle laodikeerne har mistet.

Denne profetien viser at vi er veldig nær til enden. Vi INTRODUSERER ALLEREDE Gud til byene i Juda. DU INTRODUSERER IKKE NOEN MED MINDRE HAN ER I FERD MED Å VISE SEG! Det er hvor vidunderlig budskapet vårt er. Vi INTRODUSERER allerede den nye Herskeren som skal styre Jerusalem i 1000 år!

Det faktumet at denne profetien blir oppfylt betyr at Kristus' tilbakekomst er nær. Vi føler intensiteten! Dette er Jerusalems *eneste* håp! Dette er menneskehetens *eneste* håp! Dette er mektigere enn noe menneskene noensinne har forestilt seg. Jesaja gjør mer enn bare å kalle det for GODE NYHETER. Han sier: «SE, DER ER DERES GUD!»

Hvis vi kan gripe fatt i denne visjonen før Kristus vender tilbake, vil vi bli gitt en enorm belønning. «Se, Herren, Herren kommer med velde, og hans arm råder. Se, hans lønn er med ham, og hans gjengjeldelse går foran ham» (vers 10). Gud har en lønn til deg hvis DU gjør Arbeidet Hans.

JERUSALEMS HERLIGHET

Gud vil ennå velge Jerusalem. «Rop igjen og si: «Så sier Herren, hærskares Gud: Enda en gang skal mine byer flyte over av det som godt er. Herren skal enda en gang trøste Sion og enda en gang utvelge Jerusalem» (Sakarias 1:17). Som vi vil se, vil dette valget strekke seg inn i Ny Jerusalem og evigheten. Hele universet vil bli styrt fra Jerusalem. Når Gud velger en by, *regn med* at den vil bli MER IØYNEFALLENDE ENN NOE MENNESKET NOEN GANG KAN FORESTILLE SEG!

Kristus vil etablere hovedkvarteret Sitt i Jerusalem med en gang Han vender tilbake. I tusen år vil denne gjenopplivede og fornyede byen tjene som hovedkvarteret til hele Jorda. «Mange folkeslag skal gå av sted og si: Kom, la oss gå opp til Herrens berg, til Jakobs Guds hus, så han kan lære oss sine veier, og vi vandre på hans stier! For fra Sion skal lov utgå, og Herrens ord fra Jerusalem» (Jesaja 2:3).

Det er nesten tid for å begynne å glede seg. «Gled dere med Jerusalem og juble over henne, alle dere som elsker henne! Fryd dere, ja fryd dere med henne, alle dere som sørger over henne!» (Jesaja 66:10). Snart vil alle glede seg over Jerusalem. Den vil ha en «stor herlighet» (vers 11). «For så sier Herren: se, jeg lar fred komme over henne som en flod og hedningenes herlighet som en overstrømmende bekk. Og dere skal få die, på armen skal dere bli båret, og på fanget skal dere bli kjærtegnet» (vers 12). Fred, *i stedet for blod*, vil strømme ut fra Jerusalem SOM EN ELV! Jerusalem har flømmet av blod mesteparten av de siste 6000 åra. For en herlig forandring vi er i ferd med å se. «Som en mor trøster sitt barn, slik vil jeg trøste dere. I Jerusalem skal dere få trøst» (vers 13). I denne nåværende onde verden, har det vært uforlignelige lidelser i den byen. SNART VIL HELE VERDEN SE TIL JERUSALEM FOR TRØST. FOR EN FORANDRING!

«Dere skal se det, og deres hjerte skal fryde seg. Deres ben skal bli frodige som gresset. Det skal kjennes at Herrens hånd er med hans tjenere. Men han skal bli vred på sine fiender. For se, Herren skal komme i ild, og hans vogner skal være som stormvind. Han kommer for å gjøre gjengjeld i sin glødende vrede og med truende flammer. For med ild skal Herren holde dom og med sitt sverd skal han slå alt kjød. Mange skal det bli som Herren slår i hjel» (versene 14-16). Gud plederer nå med menneskene om å høre Hans Ord. Snart vil Han appellere til dem med et sverd—det eneste språket menneskene synes å forstå.

Gud tilbyr deg nå en sjanse til å leve og styre i denne byen sammen med Ham i den næreste framtid! Det er spennende nok til å få oss til å besvime, hvis vi virkelig forstår det.

Gud vil gripe inn i livet til hver eneste omvendte person på Jorda—fra Jerusalem.

«På den dag vil jeg gjøre Judas stammehøvdingen lik et fyrfat mellom vedtrær og et ildbluss blant kornbånd. De skal

fortære alle folkene rundt omkring, til høyre og til venstre. Og Jerusalemfolket skal fremdeles bo på sitt sted, i Jerusalem. Herren skal frelse Judas telter først, for at Davids hus og Jerusalems innbyggere skal ha større herlighet enn Juda. På den dag skal Herren verne Jerusalems innbyggere. Den iblant dere som snubler, skal på den dagen være som David. Og Davids hus skal være *som Guds*, som Herrens engel foran dem» (Sakarias 12:6-8). Disse lederne i Jerusalem vil da være «som Gud—KJV.» Det betyr at Kristus og alle som styrer med Ham, snakker som Gud gjør!

«Men over Davids hus og over Jerusalems innbyggere vil jeg utgyte nådens og bønnens Ånd, og de skal skue opp til meg som de har gjennomstunget. Og de skal sørge over ham som en sørger over sin enbårne sønn, og klage sårt over ham slik som en klager over sin førstefødte. På den dag skal sorgen bli stor i Jerusalem, som sorgen over ulykken i Hadadrimmon i Megiddons dal» (Sakarias 12: 10-11). HELE VERDEN VIL SE PÅ DEN KORSFESTEDE KRISTUS OG SØRGE SOM OM DE HADDE MISTET EN FØRSTEFØDT SØNN! Gud vil irttesette hele menneskeheten ved å få dem til å fokusere på Gud og Jerusalem!

Du må kjenne noen dypt før du kan SØRGE slik over dem. DENNE VERDEN VIL ENDELIG VIRKELIG LÆRE Å KJENNE GUD FAREN OG JESUS KRISTUS! Denne verdens religioner kjenner ikke Gud. De tror de gjør det. MEN SE HVOR DYPT OG INTENST DE VIL KJENNE GUD DA! DETTE ER DEN STØRSTE NYHETEN SOM VI NOEN GANG KUNNE HØRE!

DELE GUDS TRONE

Den strålende framtida til Jerusalem vil ikke ende etter de tusen åra til Tusenårsriket. Gud forteller oss at den vil tjene en spesiell hensikt for all evighet.

Kristus vil styre verden fra Davids trone. «Han skal være stor og kalles Den Høyestes Sønn. Gud Herren skal gi ham hans far Davids trone, og han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og det skal ikke være ende på hans kongedømme» (Lukas 1:32-33). Den tronen er i London, England, i dag. Den fysiske delen av den tronen er lokalisert i Westminster Abbey. Etter at Kristus vender tilbake, vil tronen bli flyttet tilbake til Jerusalem. Det vil bli en *endeløs* vekst av Guds regjering. DEN VIL VOKSE FOR ALLTID! Den vil strekke ut i universet—fra selve

tronen til David i Jerusalem! Det er så vanskelig for sinnet vårt å fatte EVIG styre og EVIG vekst.

Guds folk i dag har denne verdens-rystende visjonen om at Guds Familie vokser inn i evigheten. De erkjenner at Faren er Overhodet for Familien Sin. De underordner seg under Ham som Overhodet for Familieregjeringa. Det betyr at Gud kan stole ubetinget på dem, og bruke dem til å hjelpe med å spre den Familieregjeringa for alltid.

Vi trenger denne visjonen for å holde ut trengslene forut. «Ved tro var Abraham lydige da han ble kalt, så han drog ut til det sted han skulle få til arv. Og han drog av sted uten å vite hvor han skulle komme. Ved tro levde han i løftenes land som i et fremmed land. Han bodde i telt sammen med Isak og Jakob, som var medarvinger til det samme løfte» (Hebreerne 11:8-9). Disse trofaste mennene visste at legemene våre er midlertidige—lik telt. Vi må ha en visjon som når utover dette livet og til og med utover Tusenårsriket! «For han ventet på staden med de faste grunnvoller, den som har Gud til byggmester og skaper» (vers 10). Abraham så det nye Jerusalem og Guds Familie. Det er derfor han kunne ofre pakt-sønnen sin. Han visste at graven ikke kunne ha makt over Isak.

Abraham er kjent som de trofastes far (Galaterne 3:7). Han satte et eksempel på lydige rettferdighet. Han så fremover til byen som er bygd av Gud Faren. Tenk på den åndelige dybden til denne mannen! Han var i stand til å se forbi den nåværende verden, å se forbi selv alle de rikelige *fysiske* løftene til Gud, og fokusere på de fantastiske *åndelige* løftene om det NYE JERUSALEM. Abraham var motivert av visjonen om at Guds Familie ville bli fullstendig. Abraham levde for den tida da Guds regjering ville spre seg ut gjennom universet.

Hvor vidtrekkende er ditt mål? Strekker det seg til nye Jerusalem? Hvis målene dine er egoistiske, da vil vi være elendige og ulykkelige. Men denne visjonen vil fylle oss med glede.

Les Hebreerne 11 og se hvordan disse mennene og kvinnene levde og døde for Gud. DET ER FORDI DE HADDE VISJONEN OM DEN NYE JERUSALEM!

NYE JERUSALEM

Flere vers i Jesaja 33 er bevis på at de rettferdige i Sion, Guds

Kirke, er i stand til, slik Abraham var, å se hele veien til nye Jerusalem. «Se på Sion, byen med våre høytidsstevner! Dine øyne skal se *Jerusalem* som en trygg bolig, som et telt som ikke flyttes, hvor teltpælene aldri rykkes opp og snorene aldri brister. Men der skal vi ha Herren, Den Veldige, i stedet for brede elver og strømmer. Ingen skute rodd med årer skal gå der, intet mektig krigsskip skal fare der» (Jesaja 33:20-21). Etter Tusenårsriket, skal vi se et nytt Jerusalem. Den vidunderlige skjønnheten til det nye Jerusalem blir beskrevet her.

På den tida, vil Jerusalem være en fredelig beboelse. Det er så mange som tror at disse versene refererer til Jerusalem i Tusenårsriket, men legg merke til: Jerusalem blir beskrevet som «*et telt som ikke flyttes.*» Jerusalem i Tusenårsriket vil bli ødelagt i den siste ildsjøen like før Kristus leverer Riket til Gud Faren (1 Korinterne 15:24; 2 Peter 3:10-13; Åpenbaringen 20:14-15). Hele Jordas overflate vil bli brent opp, inkludert den vakre hovedkvarter byen. Men Jerusalem som blir beskrevet i Jesaja 33, er et telt som ikke flyttes. Dette kan bare vise til nye Jerusalem, som vil vare evig.

«Og jeg så en ny himmel og en ny jord. For den første himmel og den første jord var veket bort, og havet er ikke mer. Og jeg så den hellige stad, det nye Jerusalem, stige ned ut av himmelen fra Gud, gjort i stand som en brud som er prydet for sin brudgom» (Åpenbaringen 21:1-2).

Etter at Kristus har fjernet syndene fra denne verden, vil Faren komme for å styre Familien Sin fra det nye Jerusalem. «Fra tronen hørte jeg en høy røst som sa: Se, Guds bolig er hos menneskene. Han skal bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem og være deres Gud. ... Og han førte meg i ånden opp på et stort, høyt fjell. Og han viste meg den hellige stad Jerusalem, som kom *ned fra himmelen*, fra Gud. Den hadde Guds herlighet. ... Noe tempel så jeg ikke i staden, for dens tempel er Gud Herren, Den Allmektige, og Lammet. Staden trenger ikke lys fra solen eller månen. For Guds herlighet opplyser staden, og lammet er dens lys» (versene 3, 10-11, 22-23). Faren vår LENGTER ETTER Å VÆRE SAMMEN MED FAMILIEN SIN. Gud Faren vil bo i det nye Jerusalem sammen med oss.

Gud tilbyr oss så mye. «Den som seirer, ham vil jeg gjøre til en støtte i min Guds tempel, og han skal aldri mer gå ut derfra.

Og jeg vil skrive på ham min Guds navn, og navnet på min Guds stad—det nye Jerusalem, som kommer ned fra himmelen fra min Gud—og mitt eget navn, det nye» (Åpenbaringen 3:12).
GUD TILBYR OSS EN SJANSE TIL Å HERSKE SAMMEN MED KRISTUS OG FAREN I JERUSALEM FOR ALLTID!

Mange av Guds eget folk vil mislykkes i å oppnå dette målet. «Og skriv til engelen for menigheten i Laodikea: Dette sier han som er Amen, det trofaste og sannferdige vitnet, opphavet til Guds skaperverk: Jeg vet om dine gjerninger, at du verken er kald eller varm. Det hadde vært godt om du var kald eller varm. Men fordi du er lunken, og verken kald eller varm, vil jeg spy deg ut av min munn» (versene 14-16). Gud advarer dem om den fryktelige åndelige tilstanden deres. «Alle dem jeg elsker, dem refser og tukter jeg. Derfor, ta det alvorlig og omvend deg! Se, jeg står for døren og banker. Om noen hører min røst og åpner døren, da vil jeg gå inn til ham og holde nattverd med ham, og han med meg» (versene 19-20). Disse som vil hjelpe Gud å «refse,» eller advare, og «banke» vil DELE GUDS TRONE I JERUSALEM FOR ALLTID!

«Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med meg på min trone, likesom jeg har satt meg med min Far på hans trone» (vers 21). Guds folk blir trent nå for å herske med Kristus fra Jerusalem for all evighet. For en fantastisk framtid. Vil du være blant den gruppa? «Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene!» (vers 22). Jeg håper at vi alle lytter til Guds Ånd!

KONTAKT INFORMASJON

Hvis du ønsker å bestille litteratur fra Guds
Filadelfiakirke, eller be om besøk fra en av prestene våre:

POSTADRESSER VERDEN OVER

De forente stater: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083

Canada: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 400, Campbellville, ON L0P 1B0

Caribbean: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.

England, Europa og Midt-Østen:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 16945,
Henley-in-Arden, B95 8BH, United Kingdom

Afrika: Philadelphia Church of God, Postnet Box 219,
Private Bag X10010, Edenvale, 1610, South Africa

Australia, Stillehavsøyene, India og Sri Lanka: Philadelphia
Church of God, P.O. Box 293, Archerfield, QLD 4108, Australia

New Zealand: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton 3246

Filippinene: Philadelphia Church of God, P.O. Box 52143,
Angeles City Post Office, 2009 Pampanga

Latin-Amerika: Philadelphia Church of God, Attn: Spanish
Department, P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083, United States

KONTAKT OSS

E-mail: brev@Trompeten.co

Besøk oss online: www.Trompeten.co

Last updated on January 4, 2023

NORWEGIAN—Jerusalem in Prophecy